

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 77

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez

Sessió celebrada dia 27 de novembre del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2002, amb l'esmena a la totalitat RGE núm. 4454/01, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i fixació de les quantitats globals. 3330

II. Debat de l'esmena a la totalitat, RGE núm. 4455/01, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 4087/01, de mesures tributàries, administratives i de funció pública. 3350

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats.

I. Debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2002, amb l'esmena a la totalitat RGE núm. 4454/01, presentada pel Grup Parlamentari Popular, i fixació de les quantitats globals.

Iniciem el debat de totalitat dels pressuposts generals de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2002, l'esmena a la totalitat de devolució 4454, del Grup Parlamentari Popular presentada al projecte de llei número 4086 i fixació de les quanties globals. Per presentar el projecte de llei té la paraula el Sr. Conseller d'Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui presentem a la cambra els pressuposts per a l'any 2002, són uns pressuposts que experimenten un moderada expansió i com tindrè ocasió per demostrar-ho, són ajustats a la situació actual, equilibrats i generen la necessària confiança per un doble motiu. Confiança en uns moments d'incertesa econòmica i perquè donen respostes a les necessitats i demandes dels ciutadans de les Illes Balears.

Quan la incertesa econòmica sobre el futur frena el consum privat i la inversió, només l'acció pública ha d'actuar com a un revulsiu per fer front a l'efecte depressiu que genera aquesta situació. Aquesta reflexió que ara mateix guia la política pressupostària dels països més influents del món, és present també en el projecte de llei que el Govern ha lliurat enguany al Parlament, pensin vostès que el pressupost per a l'any 2002 està al voltant del 7% del producte interior brut, és una premissa no relacionada únicament en les conseqüències de l'atemptat de l'11 de setembre, sinó també en les circumstàncies conjunturals anteriors de l'economia mundial i en concret de la seva influència sobre la realitat de les Illes Balears. Els darrers esdeveniments i les perspectives de futur que se'n deriven, mostren la potència del fenomen de la globalització, una tendència que ja ens ha fet reflexionar aquí mateix en diverses ocasions, sobre la necessitat de ser ben conscients del seu inexorable desenvolupament i de planificar les nostres actuacions en consonància amb aquesta circumstància.

Iniciem ara mateix el debat de totalitat del primer projecte pressupostari d'aquesta comunitat autònoma que s'ha elaborat en euros, quan els efectes de la unificació monetària europea es sumen als canvis que suposa l'anomenada nova economia i la transició de la societat postindustrial a la societat del coneixement. En aquest entorn molt dinàmic són moltes les consideracions que les mateixes autoritats en matèria financera han fet sobre els efectes de la mundialització de l'economia, unes favorables cap a aquest vertiginós procés i d'altres contràries a una evolució sense control ni equilibri. En qualsevol cas hi ha un debat important respecte de l'obertura de mercats, la liberalització i les seves repercussions sobre el model social, el benestar, el progrés, els drets laborals i el medi

ambient. Així davant aquesta realitat pensam que és evident que el nostre model de desenvolupament ha d'experimentar uns determinats canvis, necessaris i imprescindibles per garantir la futura competitivitat de les Balears dins un escenari cada vegada més global.

Aquest ha estat l'objectiu fonamental dels pressuposts, executats pel Govern en aquests dos darrers anys i ateses les actuals circumstàncies, és una finalitat que es mostra, si cal, encara més encertada per al projecte de llei que ara debatem i que parteix de l'estudi del marc conjuntural, inclosa en la memòria econòmica i financera que acompanya la documentació presentada a aquesta cambra. En aquests moments hi ha a tot el món una incertesa important sobre la situació de l'economia en general i especialment pel que fa als Estats Units, a diferència de les dues dècades, la desacceleració està afectant el mateix temps a la vegada a Amèrica del Nord, Japó i Europa. D'una banda es constata una desacceleració i s'estudien les causes que l'han originada, l'excés de capacitat a les empreses a conseqüència de la sobreinversió i dels increments de la productivitat d'aquests darrers anys de desenvolupament de la nova economia, coincidint en la reducció de la demanda de consum per part de les famílies i la inversió empresarial.

D'altra banda s'especula sobre la intensitat i la durada d'aquesta desacceleració, és possible que l'economia dels Estats Units i els països desenvolupats es recuperin ràpidament, previsiblement a partir del segon semestre de l'any que ve, però també podria romandre estancada o en recessió per més temps. És en aquest sentit que els Governos de tots els estats i regions estudien les mesures de política econòmica que poden ser més encertades per contribuir a impulsar la recuperació. Per tant, pensam que avui en el decurs d'aquest important debat anual, és la nostra obligació de posar a l'abast d'aquesta cambra tots els elements de judici disponibles per facilitar una presa en consideració d'aquest projecte de llei, ajustada a les circumstàncies econòmiques actuals, en el moment que el Govern reflexiona conjuntament amb tots els grups parlamentaris, sobre l'eina més decisiva que té ara mateix la nostra comunitat autònoma per dur a terme la seva tasca dels pressuposts generals per a l'any 2002.

Senyores i senyors diputats, tots els indicadors de creixement s'estan reduint, mentre que l'expansió de l'economia mundial va superar l'any passat el 4%, s'estima que enguany i l'any que ve caurà aproximadament un 2,4%, segons l'informa de l'OCDE d'aquest mes, tant és així que per al tercer trimestre d'enguany s'aprecia un estancament del creixement mundial per primera vegada en 20 anys i és que la crisi de l'11 de setembre s'ha produït en un moment de feblesa econòmica, l'activitat global ja debilitada, concretament va començar a enregistrar símptomes negatius durant la tardor de l'any passat, després arran dels atemptats als Estats Units i de les seves conseqüències s'ha registrat una dràstica pèrdua de confiança, que afecte les decisions de despesa de les famílies i també de les empreses.

Pel que fa als factors que determinen el consum familiar i la seva renda disponible, s'han alentit l'increment de l'ocupació, com la remuneració dels assalariats. En aquest sentit la

confiança dels consumidors ha caigut, per tant, ara es troba en uns nivells només comparables als de la crisi dels primers anys 90. En general i en contraposició als efectes negatius del moment econòmic sobre el consum privat, cal destacar que la inversió en habitatges, per exemple, per part de les famílies, manté el bon ritme a causa de l'alta rendibilitat d'aquestes compres, en un context de baixos tipus d'interessos. En concret els atemptats han tingut efectes negatius sobre els viatges, especialment els de llarga distància, en destinació o sortida a Amèrica del Nord o països islàmics. Per tant, s'han enregistrats importants conseqüències sobre el sector turístic i en particular sobre les companyies aèries, els visitants han canviat els seus hàbits, els viatges ara es decideixen a darrera hora i es prefereix el cotxe, l'avió o vaixell, i s'eviten els grans desplaçaments. La situació és delicada per a les empreses del sector, però els atemptats només han accelerat l'excés de capacitat de seients que ja tenien anteriorment aquestes companyies i és que al llarg del creixement econòmic mundial, ha propiciat inversions excessivament optimistes, el resultat és l'ampliació de l'oferta i la reducció de la demanda, per això actualment el sector viu el seu procés de reestructuració i aquest sí que és un factor que malauradament pot perjudicar seriosament Balears.

D'altra banda l'impacte de l'11 de setembre sobre els resultats del sector hotel·ler, en general no ha estat important, atès l'avançat estat de la temporada, ha tingut efectes importants per a les grans ciutats com Madrid i Barcelona i per a l'oferta de convencions i congressos, la clau està ara en la contractació de la temporada 2002, per part dels majoristes de viatges. En general observem les característiques de l'actual cicle econòmic i hi ha diversos motius per a l'optimisme, la manca de confiança privada en el futur, en funció de l'evolució del conflicte militar i lògicament que no es produeixin altres esdeveniments que empitjorin la situació, ens fa pensar que estam en condicions per ser optimistes, d'aquesta manera milloraran les decisions de despesa de les famílies i d'inversió de les empreses.

També pel que fa a les borses, podem dir que si bé les primeres reaccions dels mercats varen ser baixes substancials, avui ja hem recuperat els índex anteriors als atemptats, a més diferència de la crisi del Golf Pèrsic a principis dels 90, no hi ha hagut xoc d'oferta en relació als preus del cru, el barril que en un principi va pujar fins els 35 dòlars, actualment es manté al voltant dels 20, un 20% per davall del nivell mitjà d'agost d'enguany. Aquest fet és decisiu, perquè reduirà els costos i contribuirà a moderar l'efecte constrictor que pugui tenir la caiguda de la demanda, per això cal assenyalar que les conseqüències d'aquesta circumstància poden afavorir la reducció de la inflació i la baixada dels tipus d'interès. Un altre dels motius pel qual podem mantenir un cert optimisme, són les previsions actuals d'increment de l'activitat econòmica per a la segona meitat de l'any que ve, el creixement mundial passarà d'un 2% anual, al 2,1 a un 3 o 3,5 a partir del proper any.

Em permetran encara unes paraules més sobre el moment econòmic i la seva relació amb la política pressupostària, atesa la transcendència que enguany tenen aquestes dues qüestions, per a totes les administracions públiques i com no pot ser d'una altra manera, també per a Balears. Més raons per no caure

en el pessimisme, l'Organització Mundial del Turisme, creu que el sector continuarà en fase expansiva, encara que amb una taxa menor. Aquesta organització destaca el fet que la demanda turística sigui molt resistent a les crisis i històricament ha demostrat una gran capacitat de recuperació en situacions adverses, a més s'espera una redistribució de la demanda total, a favor del turisme regional, en el nostre cas l'europeu i en contra dels grans desplaçaments que també es produiran en detriment dels mercats musulmans mediterranis i a favor de zones més segures com són les nostres Illes.

Una altra nota positiva per a nosaltres, és la petita dependència del mercat emissor americà i la gran vinculació del turisme balear amb Alemanya i Gran Bretanya, el Regne Unit el creixement del producte interior brut per a l'any 2001 es manté fort, tot i que aquest país també comença a mostrar símptomes de desacceleració, la seva economia mostra una menor incidència de la tendència general, la previsió és que la taxa d'ocupació es mantengui per davall del 5%, els guanys salarials estiguin al voltant del 5 i el producte interior brut creixi un 1,8% l'any 2002. Les dades d'Alemanya indiquen que la desacceleració és més profunda, la previsió de creixement per a tot l'any ha passat del 2%, al 0,75%, mentre que l'atur augmenta fins a situar-se en el 9% de la població activa, però les estimacions per a l'any 2002 apunten a una millora, addicionalment hem de considerar que aquest fre a la renda alemanya, no té perquè afectar greument el turisme, ja que els estudis de demanda apunten que cada vegada més els viatges deixen de ser considerats pels alemanys com un bé de luxe per convertir-se en un bé de primera necessitat. En el cas d'Espanya, que és el nostre tercer emissor, el producte interior brut ha crescut un 2,5% i l'evolució econòmica és prou coneguda.

Per tant, amb tota la prudència que aconsella la situació actual i l'escenari de referència que abans s'ha exposat, podem dir que les nostres previsions de creixement ens indiquen que l'economia balear han continuat per la senda de la lleugera desacceleració, que ja havia iniciat trimestres abans dels atemptats. El pronòstic per a l'any 2002 és que continuï aquesta tendència en el sentit de previsió de creixement prevista pel projecte de pressuposts, que varem lliurar al Parlament fa unes setmanes, tot i que hem de revisar les xifres, quan tinguem disponibles un nombre més gran de dades de l'evolució posterior a l'11 de setembre. Respecte l'any 2003 tot indica que s'iniciarà una clara recuperació.

Previsiblement les Balears s'aniran adaptat als cicles, seguint la nostra principal característica, que sortosament suposa una major suavitat en els alentiments del creixement i un major increment en les expansions. Tenim una demanda turística molt sòlida, que ens beneficia en el sentit que una desacceleració de l'evolució de les rendes als països europeus es tradueix en una major suavitat en la reducció del creixement del sector. Si a tot això hi afegim que som una regió segura, que probablement es beneficiï de les desviacions turístiques de la competència, podem dir que tenim una de les economies més ben preparades per fer front a la crisi. Tornant a una dimensió més global, un altre factor per a l'optimisme rau en la política neokeinesiana que apliquen actualment els Estats Units, pel

que fa a l'estímul monetari i l'expansió pressupostari. Podem dir en relació a la política de reactivació econòmica, que sembla com si Keine hagués tornat de la mà d'aquells que més l'han criticat a través d'aquests menors tipus d'interès i d'una major pressupostaria. El Keinecianisme torna de nou com a l'única via per sortir de la recessió, una política monetària de baixos tipus d'interès, subvencions per als sectors que tenen dificultats, augment de la despesa en reconstrucció i seguretat i baixades en els impostos per estimular l'activitat econòmica, amb un cost que per ara s'acosta als 200.000 milions de dòlars.

El nostre país, Espanya, tot i que el pressupost general de l'Estat per a l'any que ve no semblen tenir en compte aquestes circumstàncies de les quals estam parlant, ja s'admet per part de les autoritats monetàries i econòmiques, en concret per part del Governador del Banc d'Espanya, la possibilitat de dèficits i és que és obvi, ara més que mai impera la convicció que l'objectiu de l'Estat no ha de ser equilibrar el pressupost cada any, sinó impulsar l'economia per evitar la recessió, amb la finalitat d'equilibrar els comptes públics però en un termini més llarg del del cycle. Per això en aquest context d'incertesa econòmica i el feble ritme que imprimeix l'Estat en la seva política econòmica, els diferents governs autonòmics aproven pressuposts expansius, per fer front a la crisi, la despesa de les comunitats creix una mitjana del 9%, amb un esforç que en el nostre cas arriba fins al 12,5%.

Senyores i senyors diputats, la Conselleria d'Hisenda presentava ara fa dos anys a aquest Parlament uns pressuposts de transició, l'exercici passat l'Executiu proposava l'aprovació d'un projecte de llei que venia marcat pel signe del canvi i en la nostra opinió configurava un nou model de desenvolupament per a les Balears, un nou model basat en la cohesió social, la protecció del territori i recursos naturals i també el foment de l'economia productiva. Avui defensam aquí uns comptes per a l'any 2002, que suposen la consolidació d'aquestes línies d'actuació, amb finançament pels projectes que consideram fonamentals per impulsar la competitivitat de la nostra comunitat en un entorn global i canviant, enguany també sotmès a un alt grau d'incertesa econòmica. Així, com ja va anunciar el President Antich durant el debat de l'estat de l'autonomia, les prioritats de l'acció de Govern expressades a través d'aquest pressupost, per import de 1.069 milions d'euros es basen en tres objectius fonamentals. Articular tots tipus de polítiques d'igualtat, amb la mirada posada en les persones, ciutadans i ciutadanes d'aquesta terra, els seus problemes concrets i les seves necessitats. Revalorar els serveis públics, la sanitat, el transport, els habitatges, l'educació i les prestacions socials. Planificar una gestió a llarg termini del nostre principal actiu econòmic, el medi ambient, definir un model de desenvolupament sostenible per al territori, per als recursos naturals i per a les infraestructures que garanteixen el nostre futur i la qualitat de vida a llarg termini.

Però ben igual que va fer el President, avui parlarem més de xifres concretes que d'intencions. Un any més els comptes que el Govern presenta a aquesta cambra, continuen aplicant la tècnica del pressupost de base 0, en aquest moment no podíem deixar de dur a aquest Parlament uns pressuposts amb un creixement important, un creixement superior al 12%, el

creixement més elevat dels quatre darrers anys i un dels més destacats en tota la història d'aquesta comunitat autònoma si homogeneïtzam la comparació, descomptant els increments relacionats amb l'assumpció de noves competències. Pensam que aquesta moderada expansió en els comptes públics es correspon amb les circumstàncies presents i les necessitats de les nostres Illes, és evident que en aquests moments és especialment important l'enfortiment de la cohesió social, aquest primer objectiu, el qual ara fa un moment hi hem fet referència i per al qual es financen amb aquests pressuposts diferents polítiques d'igualtat. L'educació continua sent enguany la nostra principal prioritat, amb el major increment de recursos, xifrat amb més de 28 milions d'euros, un 8,3% i arribant a un import de 68.000 milions de pessetes.

A diferència d'altres indrets les Balears experimenten un augment important d'alumnes, per això els tres darrers pressuposts han suposat una pujada de 84 milions d'euros per a l'ensenyament, això vol dir un 26% més, però tots aquests doblers addicionals no han finançat només millores quantitatives, també qualitatives, com mostren per exemple els crèdits habilitats per atendre la diversitat dels 7.000 estudiants immigrants i que converteixen la nostra comunitat autònoma percentualment amb més incidència d'aquest fenomen. Els crèdits per a l'increment de l'oferta acadèmica en tots els nivells, el programa de beques d'intercanvi amb altres països europeus, la creació d'una partida per primera vegada per donar suport a l'ensenyament de 0-3 anys, són també mostres de les millores que es produiran dins l'àmbit educatiu. Però a més el projecte de llei d'acompanyament dels pressuposts enguany també ha afavorit l'ensenyament en la proposta d'aprovació d'una mesura fiscal pionera, amb beneficis tributaris sense precedents a la resta del territori espanyol.

Com tots vostès saben quan es va iniciar aquesta legislatura el Govern va mantenir la seva voluntat de tenir molt present la situació de tots i cada un dels nostres ciutadans per revisar el sistema tributari autonòmic, amb l'objectiu de trobar fórmules més solidàries que les aplicades fins llavors. És en aquest sentit que enguany tornam a fer ús de la nostra capacitat normativa sobre els tributs cedits, per promoure noves rebaxes d'imposts, més ajustades a les necessitats de la nostra societat i a la potencialitat d'aquestes com a sistemes redistributius de la riquesa que en termes genèrics produeix la nostra economia. Amb aquesta finalitat el projecte de llei de mesures tributàries introdueix una nova reducció sobre la quota íntegra de l'impost sobre la renda de les persones físiques, relatives a l'adquisició de llibres escolars, per al segon cycle d'educació infantil, ensenyament primari, Educació Secundària Obligatòria, batxillerat, cicles formatius i de formació professional específica.

La sanitat també forma part del conjunt d'actuacions per a nosaltres irrenunciables, des del punt de vista quantitatiu, incrementam en aquest projecte de llei un 11% del seus recursos, com a qualitatiu. Per exemple, més quantitats dedicades a la nova atenció sanitària, inversió en equipaments sanitaris, o una important inversió en matèria de reforma de salut mental. Educació i sanitat són dos drets bàsics que cal garantir i millorar per assegurar la nostra cohesió social. És

evident que una desacceleració econòmica mundial, amb possibilitats d'arribar a la recessió, atacarà més fort els col·lectius més vulnerables i per això les polítiques de serveis socials mostren ara més que mai la seva importància, amb un increment d'aquestes polítiques de més d'un 9%. Cal recordar pel que fa a les prestacions l'esforç pressupostari d'aquest Govern ha fet que prop d'11.000 persones s'hagin beneficiat d'uns complements extraordinaris amb l'objectiu d'acostar les pensions més baixes als salaris mínims interprofessionals. No fa gaire el Consell de Govern va aprovar el decret de renda mínima d'inserció, una iniciativa que duplica els doblers destinats a persones en situació de risc d'exclusió social.

Finalment la quarta columna sobre la qual es sustenta la cohesió social, és l'accés a un habitatge digne. Els habitatges són cars i la demanda de pisos de protecció oficial supera amb escreix l'oferta, per això enguany també incrementam els recursos per aquests tipus de cases i donam un gran impuls a la rehabilitació d'edificis, a més de pressupostar per primera vegada una partida de 2,4 milions d'euros per subvencionar les despeses promogudes pel decret d'ajudes a l'adquisició d'habitatges de segona mà. En el cas dels joves encara es fan esforços addicionals com per exemple el finançament per mantenir el servei de mediació i aval de lloguers. A més de lluitar per la cohesió social, un Govern conscient del moment econòmic que vivim, també ha de tenir cura del sosteniment de l'activitat productiva, de la qual en parlarem més endavant i de la plena ocupació estable. Per això la nostra proposta pressupostària per a l'any que ve en matèria de treball, planteja un increment global de recursos del 22%, que es concentren com a novetat en les polítiques de formació, dir que apareix el Servei d'Ocupació de les Illes Balears, amb secció pròpia i amb l'objectiu d'assumir les competències de l'Inem i com a gran fita podem destacar el perllongament durant el 2002 del Pla d'acció de salut laboral que rep un nou impuls amb augment de gairebé 1 milió d'euros.

Des de la perspectiva del segon gran objectiu que ens hem fixat, la revalorització dels serveis públics, hem de fer una necessària referència al programa de transport i infraestructures, que és l'àrea d'actuació amb un major percentatge d'increment respecte de l'exercici anterior, amb un 33,98%. Un bon exemple d'aquesta voluntat de posar en valor el que és públic rau en l'interès d'escometre un ambiciós programa de transport, que en conjunt passa de 7,8 milions d'euros l'any 2000, 1.300 milions de pessetes, a 13,1 milions d'euros, 2.200 per a l'any 2002. Amb noves actuacions per a la millora de les infraestructures i serveis ferroviaris i viaris. Aquesta també serà la filosofia que imprimirem a l'assumpció de les competències en matèria de sanitat, per a les quals ja ens prepara la llei d'acompanyament i aquesta també ha estat la filosofia que hem aplicat per a la millora progressiva de l'educació. El constant increment de recursos ha promogut una important ampliació i condicionament de les infraestructures educatives, la creació de nous organismes com el Consell Escolar, l'Institut de Qualificacions, l'Institut d'Avaluació i Qualitat Educativa, el desenvolupament d'innovadors projectes d'aplicació de les noves tecnologies a l'ensenyament i la col·laboració entre la comunitat educativa i l'ampliació també del transport escolar, millora dels menjadors, pla d'obertura de

centres previ a l'horari escolar, tot un seguit d'actuacions que troben finançament en aquests pressupost i que contribuiran un any més a construir un sistema educatiu públic de més qualitat.

Més iniciatives amb crèdits importants en el pressupost de l'any 2002 per a la revalorització del serveis públics. El finançament per a l'aplicació del pla de qualitat dins l'àmbit de l'Administració autonòmica, amb una previsió de despesa per modernitzar els sistemes de gestió i atenció als ciutadans. Els recursos dedicats a continuar amb el procés de professionalització a la funció pública i d'impuls de la democratització i transparència en els processos selectius d'accés o la inversió en adquirir més patrimoni públic.

Passam al tercer eix de la nostra acció de Govern que troba reflex en el projecte pressupostari, la protecció del territori i la gestió del nostre principal actiu, el medi ambient. En primer lloc cal fer esment de l'avanç important que experimentem les actuacions de foment de la protecció d'espais naturals, que ara iniciem una etapa d'implantació d'un model de gestió, amb uns objectius de conservació i ús públic controlat. Per això s'augmenten significativament els recursos dedicats a aquesta qüestió, a la qual s'hi destinen uns 6 milions d'euros, 1.000 milions de pessetes, a més es finança la planificació de la gestió de les finques públiques, la promoció d'actuacions de desenvolupament sostenible a l'entorn rural i l'ordenació de l'oferta d'oci i usos del medi natural. També es posa en marxa un nou programa d'ajudes als propietaris per import d'1,2 milions d'euros, això suposa que per primera vegada hi ha recursos perquè els particulars trobin suport en la seva contribució a la tasca de protecció com a part d'una política clara d'aposta de col·laboració entre l'administració i els ciutadans. En aquest sentit el projecte de llei d'acompanyament també recull incentius fiscals que tindrem oportunitat de comentar posteriorment, amb això volem articular una línia d'acció adreçada a renovar un concepte d'espai natural protegit, basat en la utilització racional dels recursos naturals del territori comprès, sense que això comporti una congelació dels seus potencials socioeconòmics.

Íntimament relacionat amb el medi ambient els pressuposts per a les actuacions en matèria d'aigua i energia, també impulsen un nou model de gestió fonamentats en la gestió de la demanda, la sostenibilitat de recursos, l'ús racional i l'estalvi, en conjunt els crèdits per a medi ambient i energia creixen un 8,25%. És evident que com a principal actiu econòmic el nostre entorn natural ha de rebre ara mateix un tractament especial, vinculat a la conveniència d'estimular al màxim l'activitat productiva en un moment de desacceleració.

Per tant, ja per acabar destacarem que les mesures d'ingressos i de despeses d'aquests pressuposts també estan pensades per assolir aquest objectiu, amb les previsions apuntades abans, el Govern preveu més finançament per impuls dels nous sistemes de comercialització que posen les noves tecnologies a l'abast de la nostra oferta turística, com també per a aquells basats en la qualitat. El pla de màrqueting i el de marques, juntament amb la millora dels estudis de seguiment i evolució dels mercats i els programes d'assistència tècnica i

suport a les petites i mitjanes empreses suposen alguns dels projectes amb crèdits corresponents al pressupost d'aquesta política de despesa que puja un 7,93%. L'escenari d'incertesa econòmica també està afectant la indústria i el comerç de les Illes, per això l'any que ve s'incrementaran els recursos per impulsar la promoció exterior i explorar nous mercats per als productes balears, es finançarà un pla de competitivitat per a les petites i mitjanes empreses, s'augmentarà l'activitat firal i s'incentivaran amb ajudes la modernització, l'adquisició de nova tecnologia, el disseny i la investigació.

El sector primari ja vivia moments difícils abans de la desacceleració econòmica, les sequeres i malalties animals han generat problemes importants, els quals es sumen ara als efectes del darrer temporal. Davant això els pressuposts de l'any 2002 destinen gran part dels recursos de la Conselleria d'Agricultura i Pesca a inversions.

Finalment l'emergent sector quaternari, una aposta de futur a la qual cal parar molta d'atenció davant l'evolució de la societat del coneixement i la necessitat de garantir la nostra competitivitat a llarg termini, suposen que els pressuposts de la Conselleria d'Innovació s'haurà incrementat en tres exercicis un 157%. No vull acabar sense assenyalar, que malgrat el seu important increment, aquest pressupost és el més solidari de la història d'aquesta comunitat autònoma. Dedicarem a solidaritat internacional un 0,77%, això vol dir aproximadament 1.371 milions de pessetes, 8,3 milions d'euros.

Senyores i senyors diputats com acabam de detallar aquest projecte de llei suposa la cristallinització de gran part dels compromisos assumits pel Govern a principi de legislatura i en aquest sentit vull fer referència a la secció pressupostària relativa als ens territorials, que té una dotació de 50,7 milions d'euros, quasi 8.500 milions de pessetes, amb un increment respecte l'any anterior d'un 18%. Aquest augment es deu a dos motius: finançament de competències transferides a consells insulars i pressupostació a la quantitat de 6 milions d'euros, 1.000 de pessetes, destinada a fons de cooperació municipal. Aquesta secció pressupostària, la referent als ens territorials, ha adquirit un progressiu protagonisme en les darreres lleis de pressupost d'aquesta comunitat autònoma, si l'any passat recordàvem que des de l'inici d'aquesta legislatura els crèdits de cooperació amb els consells insulars s'havien duplicat, enguany hem de fer referència, no només a l'aprovació del sistema definitiu de finançament d'aquest ens, sinó també a la creació per primera vegada d'uns fons que reconeix necessitats i mancances financeres dels ajuntaments. Pensam per tant, que hem complert el nostre objectiu de construir una comunitat autònoma integrada.

Finalment voldria concloure aquests detalls de les fites més destacades del pressupost de despeses amb una consideració sobre els criteris que hem aplicat en l'assignació de recursos, el conjunt de les operacions corrents experimenta un increment del 10,53% i evolucionen 2,02 punts per sota del creixement global. Per contra les operacions d'inversió augmenten en un 16,77%, dada que situa la seva expansió en 4,22% per sobre de la pujada del total del pressupost. Pel que fa a una anàlisi individualitzat a nivell de capítols, les despeses de personal

experimenten un creixement del 6,61%, 5,94 punts per sota de l'increment general. En termes de pes relatiu sobre el total, aquest capítol redueix en 1,91 punts la seva participació en el conjunt del pressupost. El capítol 2, despeses en béns corrents i serveis registra un increment d'un 7,41%, xifra que suposa un 5,14 punts per sota del creixement global dels comptes, quan la participació percentual sobre el total, aquest capítol també minva el seu pes relatiu en 0,25 punts. La càrrega financera derivada de les operacions d'endeutament de la comunitat autònoma es manté al voltant del 3% del total. El capítol 4, corresponent a transferències corrents, es manté sobre el 23% i incrementa la seva participació relativa en 0,74 punts. Pel que fa al capítol 6, inversions directes, el projecte de pressuposts de l'any 2002 preveu un augment del 17,1% en relació amb l'exercici de l'any 2001, amb la qual cosa el seu pes relatiu sobre el total s'incrementa 0,65 punts. Per a l'any 2002 la previsió d'inversions indirectes registra una pujada del 17,73% respecte de l'any 2001, i augmenta en un 2,53 la seva participació del total de pressuposts. En el capítol 8, variació d'actius financers, es preveu un decrement del 3,8%, i el seu pes relatiu queda fixat així en el 0,54. La variació de passius financers es redueix en un 0,05 punts la seva participació en el conjunt de pressuposts. En aquest sentit podem dir que els pressuposts i els comptes públics són equilibrats i prudents.

Senyores i senyors diputats, els pressuposts generals de la comunitat autònoma per l'any 2002 són els primers de l'euro, i també són els primers del nou sistema de finançament autonòmic. Però sobretot són els pressuposts que el Govern proposa a aquest parlament per fer front a aquests moments d'incertesa de l'economia internacional. Amb un just repartiment de la despesa i de la càrrega fiscal, són els comptes que ara mateix, davant l'actual conjuntura i les previsions de futur, ha de menester la nostra comunitat autònoma; un pressupost socialment avançat i capaç d'impulsar la nostra competitivitat. Entenem a més que els pressuposts compleixen els requisits que les nostres lleis els exigeixen; és a dir, principis bàsics de competència, anualitat, universalitat, anticipació i control. I és per això que com a conseller d'Hisenda i Pressuposts demanaria la retirada de l'esmena a la totalitat i el vot favorable per a la tramitació d'aquest projecte pressupostari. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda. El Grup Parlamentari Popular té presentada una esmena, la 4454, que supòs que voldrà defensar. La Sra. Mabel Cabrer té 15 minuts per a la defensa de l'esmena.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Em pertoca ara, un cop presentat el projecte de llei de pressuposts de l'any 2002 pel conseller d'Hisenda, a qui vull agrair les seves explicacions; idè ja dic que em pertoca ara en nom del Grup Parlamentari Popular la defensa de l'esmena a la totalitat de devolució d'aquests pressuposts, dels quals no compartim ni les seves prioritats polítiques, ni el sistema de repartiment de la despesa pública, ni el seu elevat endeutament, ni la gestió de

les empreses públiques. En definitiva, no són els pressupostos que hagués fet un govern del Partit Popular, cosa de la qual ens sentim orgullosos, perquè la nostra opció política, ara a l'oposició, i els nostres ciutadans en particular podran comparar i triar a les properes eleccions entre la ineficàcia, les contradiccions i els doblers públics tudats del pacte d'esquerres, o un model homogeni, amb criteris clars i amb doblers ben gestionats que va representar el Partit Popular quan va governar, i que ben prest ho tornarà a poder demostrar.

Els pressupostos d'aquesta comunitat autònoma per l'any 2002 són els pressupostos més importants d'aquesta legislatura, amb molta diferència, i ho són per tres motius ben diferents: en primer lloc són els pressupostos de l'euro, de la definitiva posada en marxa de la moneda única, que hem de recordar que això ha estat possible gràcies a la serietat, el rigor i la posada en marxa de les polítiques econòmiques pressupostàries i fiscals del Govern nacional del Partit Popular, i que no hem d'oblidar que va haver de posar ordre a una situació de caos absolut, fruit dels governs socialistes, on ningú no hagués imaginat que avui estaríem parlant dels pressupostos de l'euro.

El segon motiu que fan d'aquests pressupostos els més importants de la legislatura és sense cap dubte el nou model de finançament autonòmic. Amb un Govern nacional del Partit Popular, les Balears del pacte d'esquerres han estat una de les comunitats autònomes més beneficiades pel nou model de finançament, que es reflecteix ara en aquest projecte de pressupostos. 18.500 milions més de pessetes en finançament autonòmic, 111,5 milions d'euros. El pacte de progrés té el privilegi amb aquests doblers de fer moltíssimes coses, però, com després veurem, de nou aquesta pizza quatre estacions que ens governa tuda els doblers de tots, i anteposa els interessos de cada partit damunt els interessos de tots els ciutadans de les Balears.

I el tercer i darrer motiu, que fa molt important aquest projecte de pressupostos, és que són els darrers pressupostos d'aquesta legislatura. L'any 2002 és el darrer exercici pressupostari complet d'aquesta legislatura. El temps s'acaba, i per desgràcia, i com podrem també analitzar, aquest pacte haurà estat *visto y no visto*. Res no s'ha fet. Res no es farà, res que es pugui veure i tocar, em referesc, perquè impostos, estudis, publicitat, endeutament, alts càrrecs que es graten la panxa, projectes inútils i de *chiste*, això sí s'ha fet, i per desgràcia pareix que al seu darrer exercici pressupostari és continuïsta amb aquesta línia de govern tan *progre*.

I podria haver-hi un quart motiu més, que hagués fet d'aquests pressupostos els més importants, però aquest motiu era impensable amb un govern socialista, i aquest quart motiu podria haver estat l'estabilitat pressupostària. Ho hagués estat amb un govern del Partit Popular, però els socialistes han de recuperar la seva fórmula anterior, i que tan bé ens va anar a Espanya, d'endeutar per endeutar. Encara que disposem de molts més doblers gràcies al nou model de finançament, no hem de perdre el costum socialista d'endeutar les generacions futures. L'any passat aquest govern va incomplir els escenaris de consolidació pressupostària pactats amb Madrid, i va endeutar les empreses públiques amb 19.000 milions, i després

va aprovar 12.000 milions més d'endeutament amb motiu de l'anul·lació de l'impost ecològic, sense intentar cercar altres solucions.

A partir de l'any que ve hi haurà una llei estatal, la llei d'estabilitat pressupostària, que haurà de ser respectada per totes les administracions. Però enguany, Sr. Conseller, com que encara no està en vigor aquesta llei, vostè ens presenta un projecte de pressupostos amb un endeutament de 21.000 milions de pessetes, tot un rècord. És evident, Sr. Mesquida, que uns pressupostos socialistes sense deute, no serien uns autèntics pressupostos socialistes. En parlarem, de l'endeutament. No es preocupi.

Per tant, pressupostos de l'euro, pressupostos del nou model de finançament, i darrers pressupostos de la legislatura, fan molt important per a tots els balears aquest projecte de pressupostos, que per desgràcia no són els pressupostos de l'estabilitat pressupostària sinó, i mai més ben dit, són els de la desestabilitat pressupostària.

Passem ja als números, a les xifres. Els pressupostos d'enguany ascendeixen a 1.069,8 milions d'euros, 178.000 milions de pessetes, 20.000 milions més que l'any passat; i d'aquest augment s'ha de dir que dels 20.000 milions més, 18.500 corresponen a l'augment de finançament autonòmic, un 25,21% més de finançament autonòmic. Sr. Conseller, què ha pressupostat aquest govern amb aquests 20.000 milions més? Segons vostès amb aquests doblers puguen les conselleries d'Educació, amb 31,5 milions d'euros més; Obres Públiques, amb 23,9 milions d'euros més; i Medi Ambient, amb 10,5 milions d'euros més. Una conselleria de cada partit, com no podria ser d'altra manera. Els partits s'imposen damunt els ciutadans; aquesta és una realitat, efectivament, però l'altra realitat és molt més trista, i és la que ens diu no a quines conselleries van els doblers, sinó en quines partides es gastaran aquests 20.000 milions més respecte de l'any passat: 4.000 milions més de pessetes en funcionaris, en capítol 1; 2.000 milions més en capítol 2 i en capítol 3, despesa corrent. A més funcionaris, més despesa corrent, evidentment; 2.500 milions de pessetes més que l'any passat per pagar funcionaris i despesa corrent d'empreses públiques. De les empreses públiques en parlarem molt, no es preocupi, perquè són francament interessants. La partida d'inversió immaterial, aquesta inversió que no es veu - encara que en vostès no es veu cap inversió, ni material ni immaterial - torna a augmentar desorbitadament, 11.300 milions de pessetes, 67,8 milions d'euros, és el muntant de la inversió immaterial, que sumada a la inversió immaterial d'empreses públiques, fa un total de més de 14.000 milions de pessetes per encobrir més despesa corrent. Sr. Conseller, vull que ens expliqui aquest augment tan considerable, perquè vostè ha de tenir en compte que del total de les inversions d'aquest pressupost, un 38% és per inversió immaterial del total de la inversió.

Miri, Sr. Conseller, aquesta legislatura, sense comptar l'any 2003, que encara no ho sabem, vostès hauran gastat en total més de mig bilió de pessetes, 550.000 milions de pessetes. És una xifra espectacular, que no té cap reflex visible a les nostres illes, ni en residències de tercera edat, ni en carreteres, ni en

energies renovables, ni en residus, ni en sinistralitat laboral, ni en millores agrícoles, ni en esponjament. S'han tudat molts, moltíssims de doblers en autèntiques beneitures que no serveixen absolutament per res. Tornen a pressupostar i augmentar, i l'any passat ja la varen duplicar, la partida d'estudis, 12,8 milions d'euros, més de 2.000 milions de pessetes. Què els queda per estudiar, Sr. Conseller? Miri, el darrer pressupost del Partit Popular va ser el de l'any 99. Era un pressupost de 134.000 milions de pessetes. Vostè enguany tindrà 178.000 milions, 44.000 milions més en tres anys. Ha analitzat vostè què han fet amb aquests 44.000 milions que ha suposat l'augment en tres anys? Jo li diré: 30.000 milions d'aquests 44 han estat en despesa corrent. Només en capítol 1 vostès en tres anys han augmentat 12.500 milions de pessetes sense tenir cap nova competència, al contrari, les competències en teoria han minvat i han passat als consells. 12.600 milions més de personal en tres anys són molts de doblers que es desaprofiten per fer altres coses molt més importants. I en empreses públiques 1.000 milions més per personal, un 30% més de personal en empreses públiques. Per a nosaltres això és tudar els doblers.

En canvi, les inversions, els capítols 6 i 7 en tres anys han augmentat 12.000 milions. Tots els percentatges d'inversió per illes baixen espectacularment. Si l'any 99 un 65,28% d'inversió era per Mallorca, ara és un 60%; a Menorca han baixat d'un 10,5 a un 8,8%; i a Eivissa i Formentera d'un 11,1 de l'any 99 a un 9,3%.

En resum, més doblers gràcies al nou model de finançament, més de mig bilió de pessetes gestionats en tres anys i mig, i res concret que es pugui veure. I a tot això ens hem d'endeutar. Era la gota que faltava. Necessitam encara més doblers. No sabem per què, però necessitam més, i ens endeutam. I el que és més greu, hipotecam el futur i passam la pilota als nostres fills. Això té un nom: malbaratar. A un moment on aquesta comunitat autònoma haurà de tornar-se a endeutar, i molt, pel temporal d'aquest mes de novembre, amb un crèdit extraordinari que encara s'ha d'aprovar, aquests pressuposts ens endeuten sense motiu. 5.700 milions més d'endeutament de la comunitat, i més de 15.000 milions en empreses públiques, prop de 21.000 milions d'endeutament, i tots tan tranquils. Tot l'esforç que va fer el Partit Popular en 16 anys vostès se'l carregaran, perquè saben que aquest pacte no es repetirà mai, perquè ha estat un fracàs. Vostè passarà a la història com el conseller de l'endeutament. Crec que el recordarem, i molt. El més simpàtic és que quan es tramitava la llei estatal d'estabilitat pressupostària vostè va tenir una intervenció al Senat, i va tenir la santa barra de dir que *"la comunidad autónoma de Baleares y su consejero que les habla, creen en la estabilidad y el equilibrio presupuestario. Tenemos en estudio el establecimiento por ley del Parlamento de las Islas Baleares de una ley de estabilidad presupuestaria propia"*. És vergonyós. Com pot parlar d'una llei d'estabilitat pressupostària pròpia un conseller que l'any passat va endeutar les empreses públiques en 19.000 milions, que va tramitar un endeutament total per l'anul·lació de l'impost ecològic, que ja estava anul·lat, i vostès encara el pressupostaven i el gastaven, i que ara ens presenta un nou endeutament de prop de 21.000 milions? No senyor, vostè no

creu en l'estabilitat pressupostària, i el que és més greu, vostè no té cap inconvenient en endeutar per pagar inutilitats.

Parlant d'ingressos, Sr. Conseller, hi ha un tema que com a grup de l'oposició ens preocupa, i molt, i és el tema de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats. Vostè ha pressupostat com a ingressos les mateixes quantitats que enguany, és a dir ha congelat la recaptació, i va explicar als mitjans de comunicació que aquesta congelació obeïa a una mesura de precaució davant la crisi internacional. Idò bé, Sr. Conseller, crec que és una excusa, que el problema no és l'any que ve, sinó que el problema és enguany, el que duen recaptat a 1 d'octubre, on la crisi internacional encara no havia ni començat. De l'impost de transmissions patrimonials, dels 25.600 milions pressupostats com a ingressos per enguany, només duen recaptats 18.600 milions. Falten 7.000 milions, quan l'any passat dels 23.000 milions pressupostats en duien recaptats 21.000 milions, i només en faltaven 2.000 per recaptar. 7.000 milions falten enguany, 2.000 milions faltaven l'any passat. I el mateix amb l'impost d'actes jurídics documentats: enguany de 10.200 milions només n'han recaptat 7.000, en faltaven 3.200. L'any passat dels 8.200 pressupostats, ja havien recaptat tot, fins i tot hi havia un superàvit de 400 milions.

Què passa amb aquest desquadrament, Sr. Conseller? Només hi ha dues explicacions: o vostès varen pressupostar malament i varen inflar els ingressos, o vostès han baixat molt la guàrdia, i no inspeccionen i liquiden el que toca, cosa que em sorprèn, perquè vostè a la seva compareixença precisament va presumir de l'augment de les inspeccions. Però la realitat és que ara per ara els pressuposts d'enguany no quadren, Sr. Conseller, i això és greu.

Passem a un altre tema: empreses públiques, aquestes de les quals vostès durant tants d'anys ens demanaven la supressió. Idò ens trobam que hi ha dues empreses noves més: Serveis d'Informació Territorial Illes Balears, i Diversitat 21, SA, dues més. De les empreses públiques podríem fer un monogràfic. Molt d'endeutament, fortíssim; molts més doblers per pagar interessos bancaris, davallada espectacular dels doblers per anar amortitzant préstecs, i molt d'augment de despesa corrent.

Li anuncii que el Partit Popular ha presentat una esmena parcial perquè el Govern encarregui unes auditories operatives de totes les empreses públiques des de juliol del 99. Se'n recorda, Sr. Conseller, de les famoses auditories que va encarregar vostè i filtrar convenientment als mitjans de comunicació sobre les empreses públiques de l'etapa del PP? Va ser un joc molt brut, Sr. Conseller. Idò bé, ara el nostre grup vol saber tots els defectes que vostès han corregit amb la seva gestió, encara que anuncii, a la vista dels pressuposts, que els auditors hauran de posar molta imaginació per maquillar aquestes xifres. I sap per què, Sr. Conseller? De l'any 99 al 2002 hi ha 1.000 milions més, un 30% més en despesa de personal, i 2.500 milions més en capítol 2, el doble del que hi havia. L'any 99 les operacions corrents suposaven un 25% del pressupost de les empreses públiques. Ara representen un 31,5%. Per tant, si a les seves auditories sobrava personal, no sé com justificaran ara que n'hi hagi un 30%. Han engegat un munt de persones amb acomiadaments declarats improcedents pels

jutjats, i en canvi han contractat 1.000 milions més. Clar que si els seus contractes d'alta direcció s'escampen per totes les empreses públiques, i no parlem si hi ha blindatges de 120 milions, idò ja m'explicarà. Per cert, supòs que l'auditoria del Parc Bit dirà que hi ha un desquadrament de 120 milions que un senyor encara ens deu, i que això de la condonació va fer molta pudor. Supòs també que les auditories ens parlaran de bona gestió a Gesma, on els alts càrrecs canvien cada mes per motius personals.

Miri, Sr. Conseller. L'any 99 la subvenció que les empreses públiques rebien del pressupost de la comunitat autònoma per despesa corrent era 8.300 milions. Ara ho han pujat a 13.200, 5.000 milions més, quasi el doble per despesa corrent. Què diran els auditors, Sr. Conseller? I què diran del fet que les inversions de les empreses públiques hagin davallat un 75 o un 68%? Encara me'n record quan vostè deia a la seva compareixença sobre les auditories de l'etapa del PP frases com "hi ha una extremada dependència de l'endeutament". Ho ha sentit bé?, "extremada dependència de l'endeutament". Saben vostès que pràcticament han duplicat l'endeutament de les empreses públiques? Aquest projecte de pressupost endeuta les empreses públiques en més de 15.000 milions. L'endeutament de les empreses públiques representa un 43,6% del pressupost d'ingressos.

I conseqüència d'aquest endeutament, Sr. Conseller, és que les empreses públiques, només comparant en un any, paguen 500 milions més d'interessos bancaris. En canvi per amortitzar préstecs, per anar sanejant aquesta greu situació d'endeutament, idò vostès han reduït a la meitat aquesta quantitat. Si nosaltres l'any 99 pressupostàvem 6.700 milions de pessetes per amortitzar deute, vostès en aquest pressupost de l'any 2002 només hi dedicaran 22,4 milions d'euros, 3.800 milions de pessetes.

En resum, esperam impacients que durant la tramitació parlamentària del pressupost ens aprovin aquesta esmena d'encarregar unes auditories operatives de les empreses públiques d'ençà que governa el pacte d'esquerres, i esperam impacients la seva compareixença.

Sr. Conseller, el temps se m'acaba, i encara em deix moltes coses al tinter. Les seves promeses, les promeses del seu president, mai no tenen reflex pressupostari. La derogació del cànon de l'aigua encara l'esperam. El rescat de la concessió del túnel de Sóller, també. Del 0,7 per al tercer món, que vostès xerrant, i que el president va dir al discurs d'investidura que arribaria a un 1%, és realment vergonyós: enguany el percentatge baixa del 0,77 al 0,76, no arriba al 0,77, com vostè diu; i de l'1% ni se'n parla, Sr. Conseller.

I dels programes de sinistralitat laboral, d'I+D, d'espais naturals, d'energies renovables, d'ajudes agrícoles, d'habitatge, que tant en va parlar el president al debat de l'autonomia, l'execució pressupostària del que duen gastat enguany fa autèntica vergonya. El president deia el que pressupostaven, però amagava ben amagat el que duen gastat, i d'això se'n diu enganar.

Ja per acabar, fer-los una reflexió. El Partit Popular va governar aquesta comunitat autònoma de l'any 84 al 99; i si feim la suma de tots els pressuposts que va gestionar el Partit Popular en 16 anys, aquesta arriba a 650.000 milions de pessetes. Vostès aquesta legislatura, sense comptar l'any 2003, en duen ja 550.000 milions. Si comptam el 2003, probablement vostès hauran gestionat més doblers que nosaltres en 16 anys. Nosaltres vàrem construir carreteres, centres de tercera edat...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cabrer, vagi acabant, per favor.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Ja acab, Sr. President. ...centres de salut, residències, depuradores, un turisme de qualitat, la gratuïtat de l'ensenyament de 3 a 6 anys, un proagre, un procomerç, una innovació tecnològica puntera, etcètera... Vostès res digne que passi a la història, en no ser un museu de plans, projectes i estudis inútils.

Per això, Sr. Conseller, el Grup Parlamentari Popular ha presentat un grup d'esmenes, de les quals n'hi ha cinc importantíssimes, que nosaltres faríem si governàssim: 3.800 milions de pessetes, 1.700 milions per construir noves residències de tercera edat, 1.000 milions per educació gratuïta dels 0 a 3 anys, 2.500 milions per a actuacions d'esponjament, i 2.500 milions per fer un pla de la millora de l'entorn rural. Li demanam, Sr. Conseller, la devolució del pressupost i l'elaboració d'uns de nous, amb projectes clars i concrets, com els que nosaltres proposam, perquè si no, la realitat d'aquest pacte haurà estat, Sr. Conseller, una autèntica passa enrere per als nostres ciutadans. Moltes gràcies.

(aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer. Sr. Conseller, intuesc que vol obrir una qüestió incidental. Té la paraula el Sr. Conseller d'Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que realment els he de demanar disculpes, perquè és frustrant fer un debat de pressuposts així. És frustrant que cada any -jo crec que per falta de dedicació- siguin la mateixa cançó, a més amb xifres inflades, utilitzant de forma incorrecta quantitat de xifres. És absolutament frustrant fer un debat així. I si hagués fet un llistat de quinze coses que diria la representant del Grup Parlamentari Popular, doncs n'hagués encertat catorze.

Per tant, diu que és un pressupost que, afortunadament, no és el pressupost del Partit Popular. Jo li he de dir que efectivament, en això coincidim. Això no ho hagués endevinat. De les 15 coses, aquesta no l'hagués endevinada. Per tant, és un pressupost completament diferent.

Miri, jo he de fer grans esforços per intentar no caure en provocacions. És a dir, que vostè parli que funcionaris s'estan gratant la panxa, quan les auditories d'empreses públiques dels darrers anys varen posar de manifest que hi havia funcionaris que ningú no sabia a quin lloc de feina estaven, que hi havia treballadors que mai no varen comparèixer per empreses públiques... i això ho diu vostè? És que és increïble. El dia de la compareixença meva, de les empreses públiques, tot se li va anar per la boca, a la Sra. Cabrer. *Ha terminado de vomitar...* no sé quines animalades va dir. Han sentit qualche comentari a tots els temes que varen sortir de l'auditoria, i que jo vaig fer lectura asèptica dels resultats dels informes? Cap comentari ni un. Tot se li va anar per la boca. Fins i tot coses que vaig passar en aquell moment per alt, va tenir... -no, no ho diré perquè ho ha dit ella-, va tenir l'atreviment de dir que *ha encargado la auditoría a cuatro amigos*. Ernst & Young *cuatro amigos*?, l'empresa que va auditar sempre la comunitat autònoma. Una altra empresa de Barcelona, que jo ni conec, ni sé qui són, que va guanyar un concurs? No s'ha desdit. Per tant, totes les intervencions de la Sra. Cabrer són exageracions, manipulacions, demagògia... van ara dient que si el 0,7, que si el rescat del túnel de Sóller, el cànon de sanejament... és una segona amenaça que varen deixar sobre els pressuposts de la comunitat autònoma, i és un problema, cànon de sanejament. Al primer debat de pressuposts vaig dir que havien deixat dues amenaces. La primera, desafortunadament, s'ha complert. Han sentit vostès una afirmació de disculpa en aquest parlament o als ciutadans del que varen embarcar amb l'impost d'instal·lacions que incideixen en el medi ambient? Ho han sentit?

I com hem resolt nosaltres el tema? Exactament igual com ells tenien pensat resoldre'l. I llavors diu que hem incomplert els escenaris. No, faci els números bé, i veurà que no vàrem incomplir els escenaris, no vàrem traspasar la limitació d'endeutament. No es varen traspasar. Però a més a més el Govern central, aquest govern que dóna tant de suport, quan nosaltres li plantejam que els escenaris de consolidació el que diuen és, textualment: el Govern de les Illes Balears està pendent de rebre una sentència d'inconstitucionalitat derivat de l'impost ecològic, i manifestava aquest acord, firmat pel Govern del PP que si la sentència és desfavorable al Govern de les Illes Balears s'hauran de renegociar els escenaris. Ens en vàrem anar a Madrid tres vegades, vàrem posar tots els números damunt la taula. Al final com es va solucionar? La secretària d'Estat telefònicament diu "recomanaré al ministre que autoritzi l'operació". No era necessari, això era una declaració d'intencions. Tres dies després un director general ens telefonava i deia "el ministre ha dit que no". Per tant, la nostra obligació era restablir el desequilibri pressupostari derivat del seu impost.

Jo crec que tenim molt de temps avui. Per tant, a mi em fa ganes parlar molt de temps. Bé, doncs miri, això és l'avantatge d'estar al Govern. Vàrem estar molts d'anys a l'oposició, per tant l'avantatge és poder tenir aquesta possibilitat.

Jo crec que no se sosté, que tot un discurs de l'oposició sigui "no fan res". Això està bé el primer any de legislatura. Però estar permanentment dient "no fan res", no se sosté.

Canviem de debat, jo em pensava que vostè em diria "doncs vostès això no ho haurien d'haver fet, i haurien d'haver fet això altre". Vostè creu que no es fa res? Sincerament, quan es veu l'execució pressupostària, vostè es creu que no es fa res?

En educació, miri, el pressupost d'educació arribarà a 68.000 milions de pessetes. Nosaltres hem dedicat un 26% més a educació en tres anys. Hem invertit 5.000 milions de pessetes en la construcció de quatre instituts a Mallorca, i tres a Eivissa. Quan varen fer el traspàs de competències a Múrcia, li varen donar 13 instituts pagats. Aquí, ni un. I a damunt hem hagut de pagar un institut que es va fer a Calvià, que el va quedar a deure el Ministeri i l'hem hagut de pagar nosaltres. Per això hem dedicat 5.000 milions de pessetes. Hem ampliat per donar cobertura a un increment de població educativa, hem ampliat 22 centres a Mallorca, 2 centres a Menorca i 2 centres a Eivissa, 1.355 milions. Hem reformat i hem millorat 43 centres educatius, i ens hem gastat 2.722 milions de pessetes; i per l'any que ve tenim previst gastar 2.296 milions de pessetes més en escoles. Quan acabi la legislatura, podrem mostrar una inversió en infraestructures educatives de 10.000 milions de pessetes.

En equipaments informàtics, al projecte Xarxipèlag duim gastats 752 milions de pessetes a les escoles, i pensam invertir 300 milions de pessetes més. A noves rutes de transport escolar, hi dedicarem un 32% més, i arribarem a 1.000 milions de pessetes. Passarem de 268 rutes a 306. Incrementarem el nombre de menjadors escolars en 8 nous, i això possibilitarà que el 75% de centres públics de Balears comptaran amb menjadors escolars. Farem convenis d'ajudes amb ajuntaments per subvencionar l'escolarització de 0 a 3 anys. Abans era 0. I, per cert, he cercat aquesta proposta al programa del Partit Popular, i no l'he trobada.

Continuarem les obres de l'edifici multiaulari de dret i econòmiques, un edifici amb una inversió de 2.500 milions de pessetes. Pagarem la inauguració de l'edifici que hem construït, amb un temps rècord, multidepartamental també a la Universitat, per un valor de 600 milions de pessetes. Després de set anys sense noves ofertes d'estudis a la Universitat, ara podem dir que n'hi ha quatre de noves més. Hem incrementat notablement el pressupost de la Universitat. L'any 99 vostès dedicaven 4.797 milions, ara 6.827. Per l'any que ve l'incrementam un 14%; i en tres anys, només en tres anys, hem incrementat la transferència a la Universitat un 42% més.

El pressupost de medi ambient creix un 13% més. A gestió d'espais naturals, com he dit al discurs de defensa, hi dedicarem 950 milions; a prevenció i extinció d'incendis 900 milions de pessetes, amb la qual cosa tenim activada la campanya contra incendis tot l'any. Un signe distintiu d'aquest govern són els espais naturals. Vostès saben quants de parcs naturals hi havia declarats abans de 1999? Mondragó, Dragonera, s'Albufera de Mallorca i s'Albufera d'es Grau, 4.575 hectàrees. Això representa un 0,95% de la superfície de la comunitat autònoma. El Govern actual en dos anys ha declarat s'Albufereta, 210 hectàrees; parc de Llevant 16.000; Cala d'Hort 2.442; ses Salines d'Eivissa i Formentera, 2.724. Total: 21.376 hectàrees, la qual cosa suposa un 4,2% del total la superfície. Hem multiplicat per 4,6 vegades. Hi haurà ajudes per als

propietaris, ja ho he dit, 200 milions de pessetes, i una desgravació dins IRPF. Dedicarem a depuració i sanejament 4.500 milions de pessetes, 2.500 milions en noves obres, al Pla de residus 327 milions i als ports 117.

Sanitat incrementa el seu pressupost un 11%. És una conselleria on té un pes important el capítol 1, un 51% es dedica a capítol 1, incrementa un 3,3%. Com que no hem fet res, a millora de centres de salut dedicarem 416 milions, s'han inaugurat cinc centres sanitaris i s'han firmat 26 convenis amb ajuntaments. En quatre anys, 96-99, es varen firmar 25 convenis; en dos anys se n'han firmat 26. En quatre anys el govern anterior va dedicar 418 milions de pessetes a aquest tema; en dos anys n'hem dedicat 762. En aquesta legislatura haurem fet obres a centres sanitaris per valor de 1.700 milions de pessetes.

Al Pla autonòmic de drogues dedicarem 266 milions, que ajuntats als 60 de Benestar Social arriben a 326 milions. Hem incrementat en tres exercicis un 90% dedicat a prevenció i tractament de la drogaaddicció. També hi ha un important i ambiciós programa de salut mental: consolidació d'una xarxa de 21 pisos tutelats, posada en funcionament d'un centre de dia a Palma, desenvolupament d'obres per al centre de rehabilitació a Menorca, a Eivissa, i la construcció del psicogeriatric. PAC mòbils ja se n'han entregat 22 i en manquen 10 per entregar. Dedicarem 58 milions de pessetes a la xarxa d'oficines d'atenció al consumidor; ja n'hem inaugurades tres i en tenim en previsió tres més.

Benestar Social. No faré un repàs de totes les conselleries perquè si no això sí que seria molt llarg, però sí que citaré determinats temes de determinades conselleries. Renda; hem dedicat a Benestar Social, Institut Balear d'Afers Socials, Institut de la Dona, un 31% més de pressupost en tres exercicis: l'any 99 eren 10.000, el 2002 seran 13.000. La renda mínima d'inserció de 125 milions de pessetes passarà a 225 milions, un 80%. Haurem de gastar aproximadament 1.000 milions de pessetes en inversions derivades de la posada en funcionament de la Llei penal juvenil, i l'Institut de la Dona passa d'1 milió d'euros a 1,8 milions d'euros.

Jo crec que podríem continuar analitzant totes les conselleries, però podríem arribar a fer avorrida la intervenció. Però vostè ha citat determinats temes concrets. Parlem-ne, també.

Vostè parlava d'habitatge. Les inversions que té previstes l'IBAVI l'any 2002 arriben a la xifra de 46,6 milions d'euros, 7.753 milions de pessetes, 1.455 milions de pessetes més que l'any anterior, un 23,1%. Observem l'evolució d'aquests imports que es dedicaven a inversions en habitatges: L'any 97 varen dedicar 547 milions, l'any 98 4.316, l'any 99 5.000, l'any 2000 5.000, el 2001 6.299, un increment d'un 25%, el 2002 7.753, un 23% més. L'any 96 s'acabaren 78 habitatges, l'any 97 75, l'any 98 129, l'any 99 114. Això vol dir que des de l'any 96 a l'any 99 s'acabaren 396 habitatges. L'any 2000 s'acabaren 378 habitatges i n'estan en execució 139 i 192 en fase de licitació. En el període 2000-2002 s'hauran finalitzat un total de 554 habitatges. Compliment del Pla quadriennal d'habitatge: l'any

99 un 4,3%, amb un total de 127 actuacions protegides; l'any 2001 el compliment és del 94%.

He vist que varen fer ahir una proposta per dedicar més recursos a construcció de carreteres. Els he de dir que a mi no em surten les xifres: dedicar 2.800 milions de pessetes a no sé quantes carreteres i quantes autopistes, idè realment els donarà per fer poc més de dos "scalextrics", perquè la realitat és que amb aquests recursos és impossible fer tot el que vostès ahir varen dir que farien. Però vegem, construcció de carreteres, l'any 98 el govern del Partit Popular va pressupostar 4.200 milions, en varen liquidar 2.900; l'any 99 en varen pressupostar 3.600, en varen liquidar, és a dir, compromès, 2.900. L'any 2000 en vàrem pressupostar, nosaltres, 3.000, en liquidarem 3.600, un 25% més. Per tant, en el que fa referència a construcció de carreteres, lliçons poques.

Conservació de carreteres. Nosaltres pressupostam un 6% més que la mitja de tot el que vostès pressupostaven per a aquest concepte.

Transport públic, també deia que era un aspecte essencial per al Govern. Analitzem: subvencions per línies de trànsit dèbil, l'any 95 hi dedicaven 10 milions de pessetes, l'any 99 55, l'any 2002 316 milions de pessetes; subvencions per renovació de flota, l'any 95 15 milions, l'any 99 65, nosaltres en dedicarem 218.

Després parlava la Sra. Diputada del tema de l'endeutament. Efectivament n'hem de parlar, i és que no només no em preocupa parlar d'això, sinó que crec que s'han de dir les coses com són. El que no es pot fer en aquest parlament és permanentment demonitzar una determinada política quan s'està a l'oposició. Per tant, vegem quina ha estat l'evolució del deute de la comunitat autònoma. L'altre dia deia a la Comissió d'Hisenda, em demanava com solucionarem el tema del crèdit extraordinari per les ajudes dedicades als temporals: de la mateixa manera que ho varen fer vostès, que també s'ha de dir que ho varen copiar del País Basc, però de la mateixa manera; què varen fer? Idè l'any 1989 hi va haver unes pluges torrencials; aquell any el pressupost de la comunitat autònoma eren 20.000 milions de pessetes; el mes de novembre varen dur una llei de crèdit extraordinari al Parlament, crèdit extraordinari finançat amb endeutament, per valor de 10.000 milions de pessetes. Això era la meitat del pressupost ordinari de la comunitat autònoma. També vaig tranquil·litzar la Sra. Diputada, que pensava que els mals derivats d'aquests temporals no arribarien a aquest nivell, perquè això voldria dir que el nostre pressupost d'enguany, 158.000 milions, suposaria un endeutament de 70 mil i busques milions de pessetes; per tant, nosaltres no dedicarem la meitat del pressupost a l'endeutament.

En aquesta comunitat autònoma fins aproximadament l'any 90 l'endeutament pràcticament era insignificant, però ja l'any 90-91 sí que ja es varen començar a produir bots importants, és a dir, es va arribar ja a 22.000 milions de pessetes, és a dir, que es va produir un bot important però, a més, amb un aspecte que també és interessant, que aquest increment de l'endeutament no venia acompanyat d'un increment dels ingressos, per tant

totes les ratios relatives a deute anaven empitjorant. Per tant podem dir que des de l'any 95 fins ara, aproximadament, l'increment en cinc anys va ser de més d'un 800%. A partir de la nostra incorporació el segon semestre de l'any 99 es va produir una reducció del deute viu, motivada per la bona situació de Tresoreria, passant de 42.985 milions a 36.000 milions de pessetes, amb un petit increment l'any 2000, que de 36.084 milions va passar a 37.367. L'any 2001 té o ha de tenir una explicació especial: hem hagut de concertar els préstecs derivats del desequilibri pressupostari, i com deia abans faci números i veurà que els escenaris d'endeutament arribaven a un nivell màxim de 57.624 que no vàrem superar.

Per tant, ara, jo també crec que és una crítica habitual quan s'està a l'oposició, de criticar l'endeutament. El que passa és que, clar, quan un acudeix a l'endeutament d'una forma moderada, idò queda una mica descollocat. Deia aquí un diputat del Partit Popular *"el endeudamiento es aceptable cuando la relación entre la deuda y el producto interior bruto es estable o decreciente"*; una altra diputada deia: *"Les inversions perduren 5, 10, 15 o 20 anys, i és una pràctica normal de totes les administracions que, per finançar una part de les inversions, s'ha de recórrer a l'endeutament"*. Per tant deia que acudir a l'endeutament no és dolent, sinó que *"creim -eren paraules textuales- que és molt positiu"*. Deia que havíem d'estar tranquils, perquè si comparava la relació entre endeutament i producte interior brut estava al voltant del 2,4%; la realitat va ser el 2,7%. Per tant, quan acabi l'exercici de l'any que ve nosaltres estarem al voltant, en relació al producte interior brut, de forma molt similar.

Un altre diputat deia l'any 94: *"Puede criticar y decir que la deuda del IBASAN es una deuda preocupante porque nos preocupa a todos, pero yo creo que el fin, en este caso, está más que justificado"*. Bé, com que el fi estava més que justificat, l'endeutament va ser aquell any, l'any 94, 2.500 milions de pessetes. Per tant, nosaltres hem continuat..., l'any 98 també perquè estava justificat, l'any 99 també el govern anterior va preveure un endeutament de 2.500 que és l'endeutament previst per nosaltres.

No tothom pensa com el Partit Popular, és a dir, no tots els membres del Partit Popular pensen igual, perquè l'altre dia una diputada en el Parlament de Castilla-La Mancha deia: *"Sobre la deuda Riobobos -que és el que nom aquesta senyora- insta al Ejecutivo autonómico a endeudarse para invertir y mejorar en infraestructuras"*, i deia que els matrimonis joves s'han d'endeutar per millorar i per comprar un habitatge.

Ha fet un comentari de si el govern anterior ens va entrar a l'euro. No, el govern anterior l'únic que va fer va ser traspassar la porta, totes les feines les hi varen donar fetes, i vostè em parla d'endeutament i hauria de saber que quan es parla d'estabilitat pressupostària el que ha de fer el Govern central és no veure la palla a l'ull pròxim i no la biga en el propi, perquè del total de deute de les administracions públiques, del total de deute, el 84% és de l'administració central, només el 10% de les comunitats autònomes i el 5% de les corporacions locals. Per tant no hi ha un endeutament preocupant.

Jo cada any no he fet referència pràcticament a l'informe d'Standard & Poor's, però enguany sí. Per què?, això és el que deien en els darrers pressuposts relacionat amb l'informe d'Standard & Poor's de solvència financera, deia: *"Una empresa que crec de solvència internacional i que aquí s'ha esmentat, l'informe Standard & Poor's, una entitat de reconegut prestigi a nivell mundial, ens diu que els comptes d'aquesta comunitat estan ben presentats, que l'economia pressupostària a les Illes té solvència i està sanejada, que a Balears afortunadament tenim una fortalesa dins l'economia balear i una sòlida situació financera dels comptes de la nostra comunitat autònoma"*. Si això era vàlid per als pressuposts del govern del Partit Popular, idò ha de ser vàlid a l'informe publicat avui, o ahir, d'Standard & Poor's de les nostres finances. I què diu?: *"Standard & Poor's ha confirmado hoy su 'reiting' a largo plazo, Doble A, de la comunidad autónoma de las Islas Baleares. La perspectiva es positiva"*. Això és una cosa que vàrem millorar nosaltres, l'anterior reiting del Partit Popular era Doble A estable, nosaltres el vàrem passar a positiu, i diu: *"El 'reiting' refleja la excelente ejecución financiera de la comunidad, pese a un ligero deterioro en el 2000 derivado de la sentencia del impuesto sobre instalaciones que inciden en el medio ambiente, la estabilización de la deuda a un nivel moderado tanto en términos absolutos como en términos relativos, la fortaleza de la economía balear, cuyos indicadores económicos se sitúan muy por encima de la media nacional y cuyos niveles de crecimiento se encuentran entre los más elevados de Europa"*.

No tot era positiu, en aquest informe. Diu: *"Refleja también una presión relativa sobre el gasto corriente, sobre todo en el área de educación, así como sobre los gastos de inversiones, una economía concentrada en el sector turístico. La ejecución y disciplina presupuestaria -aquesta disciplina que tant preocupa a la diputada del Partit Popular- en el año 2000 se mantuvieron de nuevo muy sólidas, a pesar de una ligera reducción del ahorro bruto en línea con la tendencia de los últimos cinco años"*. Diu: *"El aun elevado nivel de ahorro bruto permitió a la región autofinanciar la totalidad de sus gastos de capital"*. I parla del deute fent referència al fet que es manté a nivells moderats.

L'endeutament de la comunitat autònoma no és en absolut preocupant. L'endeutament de l'Estat està en el 58% del Producte Interior Brut; això voldria dir que si nosaltres ens haguéssim d'endeutar en la mateixa proporció hauríem de tenir un endeutament d'1,4 bilions de pessetes. L'any 98 va venir el secretari d'Estat d'Economia i Pressuposts, i deia que *"el presupuesto de la comunidad autónoma"* era modèlic, un pressupost que tenia un endeutament, les empreses públiques, de 5.400 milions de pessetes, i ara el tindrà de 8.800.

Però a més hi ha una realitat: el total de les inversions, les directes i les indirectes, totalitzen 58.000 milions de pessetes; l'endeutament dels pressuposts de la comunitat són 5.000 milions de pessetes. Això vol dir que un 8,6% de totes les inversions es finançaran amb deute, i quan analitzam les ràtios d'endeutament, jo també ho vull dir en aquest parlament perquè ho sàpiguen, segons analistes financers internacionals tenim que el deute viu sobre el Producte Interior Brut a Balears l'any

97 era del 3%, l'any 98 el 2,9, l'any 99 el 2,9, l'any 2000 el 2,7, la previsió del 2001 el 2,9, i la previsió del 2002 el 2,9. La mitja d'endeutament de les comunitats del mateix grup, 3,7%; la mitja d'endeutament de les comunitats de l'article 151, un 8%. Si feim referència al deute viu sobre els ingressos corrents ens trobam que a Balears l'any 96 era el 78%, el 97 el 76, el 98 el 44, el 2000 el 42. El total del grup de comunitats autònomes és 45%.

Miri, a Europa es considera un creixement del deute moderat l'endeutament que no passa del 10% dels ingressos; això voldria dir endeutar la comunitat autònoma en 17.000 milions i la quantitat, els ho record, són 5.000 milions de pessetes.

Deia després la Sra. Diputada que l'endeutament de les empreses públiques de l'any passat va ser de 19.000 milions de pessetes. Jo tenc la nota de premsa de l'any passat i en aquells moments deia que eren 13.000 milions de pessetes. Però també no només és el tema de..., la gestió del deute no és només demanar crèdits, també és la gestió que es pugui fer de política financera i, miri, de política financera nosaltres crec que duim una gestió que crec que és correcta. Nosaltres varem prendre una decisió en un moment determinat que hi havia un cert risc, l'any 99, que els tipus d'interès fregaven el 3% i havien començat una pujada; varem prendre una decisió de fer uns asseguraments -no entraré en detalls tècnics per no avorrir- que volia dir que si els tipus d'interès passaven el 6% en aquells moments perdríem doblers, si quedaven per davall d'aquest 6% guanyaríem doblers. Idò afortunadament, tampoc no és una conseqüència, lògicament, de la nostra gestió, però afortunadament els tipus d'interès estan en aquest moment molt baixos i això ens pot suposar uns estalvis d'uns 101 milions de pessetes, aproximadament, anuals.

S'han fet altres renegociacions del deute que també donen bons resultats i s'estan negociant els tipus d'interès a un tipus especialment baixos. I això no és casualitat: aquests tipus preferents que donen les entitats financeres és perquè donen solvència a les finances de la comunitat autònoma. Per tant, el *reiting* és un document important, de tranquil·litat en els mercats financers i de confiança de cara a la comunitat autònoma.

Després parlava amb la demagògia habitual del tema del capítol 1. Miri, analitzem quina és l'evolució del capítol 1. L'any 2000, pressuposts nostres, el pes de tot el capítol 1 era el 36,31%. L'any 2001, el 36,33%. L'any 2002 el pes ha disminuït i és el 34,32%. Jo no sé per què no fa cas al seu president del partit, quan deia l'any 94 "a tots els parlaments d'Europa es parla de pressuposts per programes i de classificació funcional. Vostès em parlen de classificació econòmica", i deia "elevi el nivell d'aquest debat". Pràcticament tota la seva intervenció ha estat relacionada amb capítols. A més, satanitzen el capítol 1, i quan governaven no actuaven en aquest sentit.

L'increment del 6,6% del capítol 1 té una explicació, lògicament: el 2% de Llei de pressupost general, el creixement vegetatiu derivat de venciment de triennis, d'antiguitats, homologacions de personal docent i altres col·lectius de treballadors transferits. El capítol 1, els darrers anys 97, 98 i 99, s'incrementava una mitjana anual d'un 10%. En els nostres

pressuposts el capítol 1 s'incrementa una mitja anual d'un 7,8%.

Miri, estic absolutament convençut que feim una utilització moderada i responsable del capítol 1, i li ho dic amb absoluta sinceritat, una gestió adequada, moderada i prudent del capítol 1, però el capítol 1 convindrà vostè amb mi que quan es posen en marxa noves instal·lacions i es posen en marxa nous serveis, idò s'han d'omplir. Per tant no es pot entrar a demonitzar el capítol 1 per si mateix. Per tant, si tenim un Institut de Salut Laboral, si tenim un Consell Econòmic i Social, un servei d'ocupació, idò allò normal és que hi hagi increment de personal; si tenim noves instal·lacions educatives, allò normal és que per a Educació s'augmenti en 29 persones; Medi Ambient 3 places en el port de Ciutadella, absolutament necessàries. Si aquesta comunitat autònoma ha de posar en marxa un servei de prevenció de riscos laborals, plantilla que tenim de 4.700 funcionaris, sense cap dubte com a mínim 23 places s'hauran de crear per donar servei a això. Per tant, feim una utilització molt moderada.

Després em parlava de la despesa corrent, del capítol 2 i del capítol 4. Jo no sé per què cada any, sabent quina va ser la gestió del Partit Popular, incideix en aquest tema. Una cosa era com acabava l'any el pressupost del Govern anterior i una altra cosa com el començava. L'increment del capítol 2 durant l'any, l'any 95 va ser un 26%, l'any 96 un 86, l'any 97 un 17, l'any 98 un 17, l'any 99 un 37. Per tant, no sé per què demonitzar aquest capítol, un capítol absolutament necessari per dur a terme la gestió dels serveis públics.

També demonitzen els temes de contractes de consultoria, assistència tècnica... Idò miri, bàsicament hi ha molts de contractes que ja feien vostès. Em parla d'inversions immaterials i d'estudis i treballs tècnics. Vegem; inversions immaterials. Miri, l'any 95 vostès del total del capítol 6 dedicaven a inversió immaterial un 42%, del total del capítol 6, de totes les inversions un 42% era per a inversió immaterial; l'any 98 hi dedicaven el 34% de totes les inversions; l'any 99 el 33,42%; l'any 2002 hi dedicarem un percentatge una mica superior al 33,42%, el 37,67, és a dir, dedicarem un 4,59% menys que l'any 95 i un 4,25% més que l'any 99. Però si comparam les inversions immaterials amb el total del pressupost, veim que l'any 97 les inversions immaterials representaven el 10% de tot el pressupost, l'any 98 el 6,16%, l'any 99 el 5,98 i l'any 2002 el 6,33.

Però les inversions immaterials tampoc no s'han de demonitzar; són unes partides i és una utilització que la llei contempla i, de fet, el pressupost de l'Estat conté 75.000 milions de pessetes en inversions immaterials; per tant, el Sr. Rami, el conseller d'Economia del govern anterior, donava justificació a aquestes inversions, jo crec que fins i tot correctament, i deia l'any 99 que s'havien de justificar aquestes inversions amb el *Llibre Blanc* de Jacques Delors, on demanava a les administracions públiques que donin cada vegada més importància a les inversions immaterials més que a una política d'infraestructures o d'inauguracions. També el Sr. Matas feia referència a aquest tema i deia que estaven completament

contemplades dins el butlletí del Ministeri d'Economia i Hisenda.

Inversions immaterials són el que dedicam a cursos de formació, a gestió d'espais naturals, a gestió del model de l'112 i a moltes altres coses. Per tant no sé per què s'ha de demonitzar, i a més els vull posar un exemple de quin és un tema d'una evolució d'una inversió immaterial: el servei Renda Àgil, un servei que va posar en marxa el govern anterior, que jo crec que va ser una bona iniciativa que nosaltres hem continuat i hem intentat millorar dins la mesura de les nostres possibilitats; això és un projecte d'inversió immaterial, la possibilitat que la gent faci la declaració de la renda i que no costi doblers a ningú. Idò l'any 97 l'anterior govern tenia pressupostats 105 milions de pessetes, nosaltres enguany hi hem dedicat 125 milions; això són 20 milions de pessetes més d'evolució en quatre exercicis pressupostaris, però és que la gent atesa és molt superior: l'any 97 es varen atendre 27.000 persones, l'any 2002 n'hem ateses quasi 50.000; per tant el pressupost ha crescut en 5 anys un 19% i el número de persones a què hem donat servei un 82%.

Després em parlava amb preocupació la Sra. Diputada del tema d'ingressos inflats, o si nosaltres estàvem en aquests moments amb una execució d'ingressos que podia ser molt preocupant. Si vol en podem parlar, ho hem fet cada any. Una cosa és l'execució del pressupost a data -aproximadament- de 15 de setembre o de 30 de setembre, i una cosa és l'execució al final de l'exercici. Per tant, vostè sap o hauria de saber que per exemple a 30 de setembre de l'any 2001 el grau d'execució del pressupost de l'Estat és del 75%, i si miram el capítol 6, l'execució és del 32%. Per tant, és normal que l'execució en aquestes dates sigui relativament baixa.

Em parlava del tema d'ingressos i no vull fer més que un comentari. Miri, lògicament feim jo crec que una anàlisi rigorosa a l'hora de pressupostar els ingressos, la qual cosa no vol dir que es puguin donar casos en què la previsió, com a tal previsió que és al cap de l'any, es modifiqui en relació a la previsió inicial. Però vegem, per si podem tenir qualche dubte de si s'han fet o s'han pressupostat partides amb ingressos inflats. L'any 2000, pressupost tancat, en successions vàrem preveure 6.200 milions de pessetes; en vàrem liquidar 6.700, és a dir, vàrem ingressar 574 milions de pessetes més. En patrimoni en vàrem preveure 3.850, en vàrem liquidar 4.398, 548 milions de pessetes més. En transmissions patrimonials vàrem pressupostar 23.000 milions, en vàrem liquidar 25.730, 2.088 milions de pessetes més. Només amb aquestes partides ja són 6.000 milions de pessetes més.

Per a l'any 2001 tenim previst en successions 7.000 milions de pessetes i en liquidarem aproximadament -sempre és una previsió- 7.100 milions de pessetes. A patrimoni en vàrem preveure 4.000; li record que l'any passat en vàrem ingressar 4.400, per tant pensam que en podem liquidar uns 400 o 500 més del que vàrem preveure. En transmissions patrimonials tenim prevists 25.500 milions de pessetes; pensam arribar a aquesta quantitat, i si no hi arribam per ventura seran 200 o 300 milions de pessetes, però allò normal és arribar-hi perquè l'any 2000 en vàrem ingressar 25.700, és a dir, 200 milions de pessetes més.

Per tant jo crec que hem fet una utilització correcta i acurada del que és la previsió d'ingressos.

Em deia llavors que no inspeccionam. Bé, idò miri, sí que s'inspecciona, i vull fer un reconeixement públic a la feina que fan els responsables del personal inspector, que en aquests moments tenen una càrrega de feina molt superior a la que tenien abans i dediquen molta més feina amb uns mateixos recursos de personal.

Per tant jo crec que més enllà d'entrar a analitzar altres qüestions, crec que aquests pressuposts sí que donen solució als problemes dels ciutadans, i crec que una crítica que vagi en línia de dir "no fan res", no s'ajusta a la realitat.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller de Hacienda. Para réplica durante cinco minutos tiene la palabra la portavoz del Partido Popular, la Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, jo no m'invent cap dada. Què m'ha parlat, de l'IBAVI, Sr. Conseller?, vol que parlem de l'IBAVI?, perquè això es diu enganar la gent, allò de l'IBAVI. Tom de liquidació dels pressuposts de l'any 2000 i avanç d'execució de l'any 2001. Vol que li digui el que va fer l'IBAVI l'any 2000? Idò l'any 2000, en capítol 6, en inversions de nous habitatges, vostès varen pressupostar 5.000 milions de pessetes, varen gastar 1.800 milions, i vostès mateixos, a la memòria de liquidació de l'IBAVI ens diuen: "*La ejecución de este capítulo presupuestario es baja, situándose en el 37% ocasionado por la baja ejecución del gasto de las obras en curso con respecto al gasto previsto*".

I el mateix pel que fa als ingressos per venda d'habitatges. Per venda d'habitatges vostès varen pressupostar 5.300 milions; varen vendre per valor de 1.900 milions, i novament a la liquidació ens diuen: "*Las ventas de viviendas efectuadas en el 2000 han sido mucho menores que las previstas en el presupuesto. Los motivos de tal desviación han sido el retraso en la ejecución de las obras*". Sr. Conseller, l'IBAVI va tenir una aturada i té una aturada, i a tot això l'IBAVI ha duplicat el capítol 1, ha passat de 100 a 200 milions per fer aquesta aturada. I sap què du l'IBAVI gastat en inversions en el primer semestre de l'any 2001?, idò tenia pressupostat l'IBAVI, té pressupostats enguany 6.300 milions i du gastats 400 milions, Sr. Conseller. Per tant, una cosa és pressupostar i una altra cosa és gastar, i no em posi d'exemple l'IBAVI que a l'informe del conseller ve l'execució que hi ha a l'IBAVI, perquè és d'autèntica vergonya que encara ens venguin aquí a presumir de les inversions a l'IBAVI.

Sr. Conseller, tema de l'endeutament. Jo li ho repetesc: vostè és el conseller de l'endeutament. Ho afirm i crec que el 2003 aquesta comunitat autònoma vostès, en aquest tema, se l'hauran carregada. Una de les millors herències que va deixar el Partit Popular va ser precisament el baix endeutament, i aquest baix endeutament significa que quan és necessari l'endeutament d'aquesta comunitat autònoma, aquesta comunitat autònoma hi podrà fer front, com ara amb l'exemple de les pluges, però no, Sr. Conseller, un endeutament totalment injustificat, per tudar doblers.

A més vostès en el tema de l'endeutament duen molta alegria, molta alegria perquè en els mitjans de comunicació ja va sortir, per exemple en matèria d'endeutament *"la financiación de los proyectos de la ecotasa divide al Govern. Alomar apuesta por endeudarse, mientras que Mesquida lo desautoriza. Antich respalda a Alomar y dice que el Govern se endeudará si se frena la ecotasa. L'altre dia el conseller d'Obres Públiques, absent, que hi podia ser present pel tema de l'Ibavi, va dir que per a les carreteres cerquen fórmules d'endeutament, alegria, alegria amb el tema de l'endeutament i el resultat és endeutament inútil, hipotecar generacions futures, més pagaments d'interessos. I a tot això Sr. Conseller, del tema de l'endeutament i dels temes dels ingressos, no em parli vostè sobre aquest tema dels ingressos i em digui que no és el mateix l'execució a dates d'ara, que l'execució final.*

Miri Sr. Conseller, vostè supòs que ha vist l'evolució dels superàvits i els dèficits pressupostaris d'aquesta comunitat autònoma. El Govern del Partit Popular l'any 98 va tenir un superàvit pressupostari de 5.600 milions de pessetes, que amb el que hi havia acumulat hi havia prop d'11.000 milions de pessetes, vostès varen rebre aquesta comunitat autònoma amb un sobrant de tresoreria d'11.000 milions de pessetes. L'any 99, any compartit entre vostès i nosaltres, ja el superàvit només va ser de 2.288 milions. L'any 2000 Sr. Conseller, vostès varen tancar l'exercici pressupostari amb dèficit pressupostari, 2.323 milions de dèficit, de desajust entre ingressos i despeses, quan a l'octubre, quan vostè va entrar els pressuposts hi havia un superàvit provisional de 12.000 milions i varen tancar amb un dèficit de 2.000 milions. I enguany a dates d'ara, vostès duen un dèficit de 8.780 milions de pessetes, sí senyor, Sr. Conseller miri el torn de l'execució entre ingressos i despeses, per favor Sr. Conseller no m'invent cap dada, la veritat és que no sé com tenen vergonya d'entrar aquesta avanç de liquidació. Vostès es carreguen els estalvis que va deixar el Partit Popular, estalvis que podrien fer front a l'anullació de l'impost ecològic i com també es podria fer front a moltes altres despeses, s'han carregat aquests estalvis i ben prest aquesta comunitat autònoma entrarà en dèficit i vostè serà el conseller de l'endeutament i el conseller del dèficit pressupostari.

Em parla també de la despesa corrent. Miri Sr. Conseller el temps s'acaba, jo només li diré que no som nosaltres que deim això de la despesa corrent, són els seus socis de Govern, *un informe de UM destaca el gran gasto de funcionamiento de la comunidad balear, 69.597 pesetas por habitante para pagar personal y gastos corrientes, somos la tercera comunidad autónoma. El doble Gobierno dispara los cargos, el equilibrio de fuerzas y el reparto de poder entre los partidos*

del pacto dificultan la eliminación de cargos para evitar la duplicidad. Sr. Conseller, això és tudar doblers i ja li dic que no només ho diu el Partit Popular, ho diuen els seus propis socis de Govern.

Parla també Sr. Conseller de la inversió immaterial. Jo només li posaré un exemple de la inversió immaterial, Presidència capítol 6, d'un crèdit inicial que hi havia enguany de 941 milions, passa a 1.675 milions i un es demana què han invertit a Presidència? Edificis? Modernització de l'Administració? BOCAIB? Cooperació en les corporacions locals? El SIAP? Víctimes de delictes? No, no i no Sr. Conseller, amb l'estrella del Govern, el Sr. Bayona, tot en publicitat Conseller, 1.000 milions li han afegit només al Sr. Bayona per a despeses de publicitat.

(aldarull a la sala)

Per tant, Sr. Conseller jo li he de dir que vostès han injectat més doblers de capítol 6 a Presidència que tot Benestar Social, Serbasa i Carreteres juntes en aquest exercici. Per tant, ja dic que això és un exemple clar d'allò que la inversió immaterial d'aquest Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

M'ha parlat dels temes dels estudis que era el mateix que pressupostaven, no vostès han duplicat la partida d'estudis Sr. Conseller, més que duplicada i a més, si vol, podem mirar el crèdit inicial d'estudis que hi ha a partides pressupostàries i després el crèdit definitiu. Presidència tenia enguany 4 milions a serveis generals, en duen gastats 16. Conselleria de Presidència 37 milions, en duen gastats 49. Patrimoni, allà on hi havia 1,5 milions, en duen gastats 97. Turisme hi havia 45 milions, en duen gastats 60. Vol que li enumeri totes les conselleries en els temes referits a estudis? Jo crec que es multiplica per quatre Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Ja acab Sr. President. Miri Sr. Conseller, jo li dic seriosament, vostè passarà a la història com el conseller de l'endeutament i el conseller del dèficit i el tema de superàvit pressupostari és un tema molt preocupant per a aquesta comunitat autònoma. El seu problema, Sr. Conseller, és que efectivament vostè ens dona xifres, vostès en gasten més que nosaltres, clar que sí, vostès per a l'any que ve tenen més doblers que nosaltres, ja li he dit en 16 anys nosaltres hem tengut la mateixa quantitat que vostès en 3 anys i si comptam els dos que resten, vostès hauran gestionats més doblers. El problema és que amb vostès no es veu cap inversió, aquest és el problema que vostès tenen.

En definitiva Sr. Conseller, li dic que demanam la devolució d'aquest pressupost, perquè no compartim res del mateix, consideram que són uns pressuposts nefastos per a aquesta comunitat autònoma i la inestabilitat política en què vostès permanent viuen, no és forma ni de fer un pressupost, ni d'executar-lo.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Cabrer. Para cerrar el turno incidental tiene la palabra el Sr. Conseller de Hacienda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Miri Sra. Cabrer, a vostè li agrada fer afirmacions, l'any passat es va dedicar tot el temps a dir *subida de impuestos, subida de impuestos*, deixar que alguna cosa quedi, *el conseller del endeudamiento y del déficit*, sembla mentida. És dir, li he de dir, com té la barra de dir el conseller de l'endeutament, quan per culpa de vostès a l'impost ecològic, hem hagut d'augmentar l'endeutament en pràcticament 25.000 milions de pessetes.

En tota la història del Tribunal Constitucional, en tota la seva història les comunitats autònomes han creat 89 tributs en matèria fiscal, 11 han estat recorregudes al Tribunal Constitucional, 4 han estats declarats constitucionals, 5 estan en fase d'estudi i 2 han estat declarades en tota la història com a inconstitucionals, el rècord Balears, les dues són de Balears i encara esperam un comentari sobre aquest tema, les dues. A més encara és més vergonyós és que ens trobem, hi va haver una possibilitat per reconduir la posició del Govern de l'Estat en matèria de l'impost ecològic, el Govern de l'Estat va donar una possibilitat que es fes una reforma d'Isiquiema i en aquesta reforma hagués pogut ser constitucional l'impost, això ho han dit vostès? Ho han dit? Hi ha documents a la Conselleria d'Hisenda, reunions allà on hi havia el Director General de Recaptació a les hisendes territorials el Sr. Tanco i el Sr. Cruz, hi havia els representants de la comunitat autònoma. José Tanco, director general de Finançament Territorial, sotsdirector general de Tributs Locals, Ignacio Rubio de Urquía, funcionari de carrera, director general de Tributs, Miguel Cruz, Carmen Botella, sotsdirectora general de Tributs, *destacar la cualificada asistencia por parte del Estado con un trato colaborador y exquisito, destaca el desencanto por la impugnación del Isiquiema. Miguel Cruz, director general no está beligerante, mientras que el más combativo, correctísimo es Rubio de Urquía, quien parece haber inspirado la línea del recurso de inconstitucionalidad. Rubio ve lo más conflictivo en el objeto y el hecho imponible.*

Rubio de Urquía ho va encertar tot. *Se han apuntado soluciones y ha habido bastante receptividad, permitiendo que el fondo filosofía del Isiquiema no varíe esencialmente, aunque pierda cierto potencial recaudatorio, si llegamos a*

una modificación consensuada, promoveríamos la retirada del recurso del Tribunal Constitucional. I jo he d'aguantar coses com que jo som el conseller de l'endeutament, quan a vostès els donen la possibilitat d'esmenar un error que varen cometre amb l'Isiquiema, avui no estaríem parlant d'endeutament, sembla mentida haver d'aguantar aquestes coses.

Però a més les crítiques com deia abans, són de manual, l'endeutament, l'endeutament. L'Administració general de l'Estat li pega una bona sabatada a l'endeutament, s'ho miri, miri per exemple el que s'endeutarà per exemple Aena, un 58 o 59% del seu pressupost, miri com s'endeuta Emaya, *Emaya se endeuda en 1.000 millones para hacer frente al déficit*, nosaltres incrementam l'endeutament en 5.000 milions de pessetes. Però a més miri, l'any 2000, el primer pressupost, els escenaris pactats amb el ministeri eren d'un endeutament de 1.500 milions de pessetes, nosaltres vàrem respectar aquest compromís, no tenien perquè fer-ho, però el vàrem respectar 1.500 milions de pessetes. L'any 2000 els escenaris pactats amb el ministeri, pactats per vostès, tenien un endeutament zero, vàrem respectar el compromís. És a dir, no em vengui amb històries i això que vostès no es varen endeutar, vostès es varen endeutar molt més que nosaltres, Pla Mirall, miri quina quantitat, però a més em parla d'insolvència, faci cas a l'informe Standard & Poor's, que tant utilitzaven en el debat de pressuposts, avui ara, és un informe millor no en fan cap comentari. Miri, els interessos que nosaltres dedicarem a pagar operacions l'any 2002 són 168 milions de pessetes, els interessos per Isiquiema, gràcies a vostès, són 775 milions de pessetes.

Jo no sé si val la pena cada any fer un debat de les mateixes coses, grau d'execució pressupostari, els números són aquí, naturalment l'Ibavi, per què he tornar a reiterar el que ja he dit? Li he demostrat que vostè permanent fa utilitzacions de números falsos, el portaveu en el debat de l'estat de la comunitat va dir als mitjans de comunicació, *ha utilizado, ha mareado con un número de cifras hinchadas*, varen sentir alguna rèplica que es posés de manifest que hi havia xifres inflades? En absolut. Per tant, ja li he dit, quan es tracta de criticar s'exagera, 19.000 milions l'any passat les empreses públiques, la nota de premsa diuen que varen ser 13.000 milions de pessetes. Però miri, l'any 2002 haurem de dedicar aproximadament 7.000 milions de pessetes, sap per què? A pagar els compromisos de la despesa compromesa que varen deixar vostès, l'any 2002 això ens costarà 6.685 milions de pessetes. Sap quina despesa varen deixar compromesa dia 27 de juliol de l'any 99? 73.218 milions de pessetes, això no és endeutament?

Als exercicis 2000, 2001 i 2002 s'havien compromesos i ho haurem de fer front, 37.393 milions de pessetes. Miri, jo no li he de dir quina oposició ha de fer, només faltaria i a més no vull entrar-hi, però jo crec que seria molt més útil i seria més útil a l'oposició i al Govern entrar a debatre qüestions concretes. Vostès pensen que és adequat crear un fons de finançament dels municipis? Vostès pensen que és adequat crear el tema del finançament dels consells insulars? Vostès creuen que és

adequat fer més instituts o no? Sobre això podríem parlar, a veure si és interessant o no.

En definitiva jo crec que es pot dir, amb un grau de frustració important, que no hi hagut una alternativa del Partit Popular, que diu que faria un pressupost diferent al pressupost del Govern. És a dir, són com cada any, crítiques buides que es justifiquen per fer únicament oposició, però sense aportar res, no s'ha aclarit res en absolut. Jo crec que els ciutadans tenen clar quins són els objectius del Govern en matèria d'educació, en matèria de sanitat, en matèria de protecció social, en matèria de protecció del medi ambient.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Conseller de Hacienda. Pasamos a las intervenciones de los grupos que deseen intervenir. Por Izquierda Unida y Ecologista tiene la palabra el Sr. Ramon por un tiempo de 15 minutos.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Una intervenció molt breu, evidentment no gastaré els 15 minuts, això per dues qüestions. Una primera perquè les meves condicions físiques no són les millors i no sé si ho aguantaria, però sobretot perquè no volem menjar excessivament, a pesar que reglamentàriament puguem fer-ho, no volem menjar excessivament temps del debat, perquè ja ho vàrem dir en el debat de l'any passat, pensam que bàsicament aquest es fa entre el Govern, el Conseller d'Hisenda i el representants del grup de l'oposició, el Grup Parlamentari Popular.

En tot cas semblaria una descortesia no dir-ne res en aquest moment i el que volem dir des del nostre grup és que estam d'acord amb la intervenció feta pel Conseller d'Hisenda, pensam que aquests són un bons pressuposts, que responen al moment actual i a les necessitats prioritàries de la nostra comunitat. La representant del Grup Parlamentari Popular en la seva defensa d'esmena a la totalitat i de proposta de devolució, deia que no compartia les prioritats d'aquest Govern i a més estava orgullosa de no compartir-les, em sembla molt bé perquè és el grup de l'oposició i pensam que seguiran sent el grup de l'oposició al llarg de molt de temps, no comparteixen aquestes prioritats, però la veritat és que un espera una mica més d'aquest grup i que fes menys demagògia, menys interpretació cegada o directament falsa de les grans xifres i donessin més alternatives de les que han donat fins aquest moment.

Ja dic, el nostre grup dóna suport a aquests pressuposts, que van en la bona línia, opten per a un canvi de model dins la nostra comunitat, aposten decididament, com han fet des del principi aquests pressuposts del Govern del pacte per l'augment de la cohesió social, la defensa de la gent més desfavorida, l'augment de les prestacions socials de tot tipus, des de l'important capítol d'educació que el vàrem rebre en unes transferències dins una situació lamentable, la cooperació internacional que diu que és una vergonya el que és fa,

nosaltres que no renunciem a seguir augmentant, pensam que no és una vergonya, és un honor que aquest Govern aporti aquesta quantitat a cooperació internacional, ja ens agradaria que el Govern de l'Estat fes el mateix que fa el Govern d'aquesta comunitat. Com també per les intervencions en temes de medi ambient, l'augment de pressupost i sobretot per augment substancial importantíssim de les àrees protegides i de la gestió que se'n farà d'aquestes àrees protegides.

I realment lamentar, una vegada més, que des del Grup Parlamentari Popular, però ben replicat pel Conseller d'Hisenda i no cal insistir-hi molt més, però lamentar que es faci la demagògia fàcil en el capítol 1, com si tot el que fos augmentar el número de funcionaris de la comunitat autònoma fos dolent, com si la prestació dels serveis als ciutadans de la nostra comunitat no facin falta aquests funcionaris i del capítol de l'endeutament també coincidir amb el conseller que fa falta tenir molta barra, després de com ho va deixar el Grup Parlamentari Popular. Consideram que l'endeutament és raonable, és correcte i ja dic, aquests pressuposts corresponen a les necessitats bàsiques de la nostra societat i per tant, el Grup d'Esquerra Unida i Ecologista els dóna suport.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario del PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Bosco Gomila.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Realment després de dues hores de debat entre la portaveu del Partit Popular i el Conseller d'Hisenda d'aquesta comunitat autònoma, es fa difícil introduir elements nous enmig d'aquest debat, però des del PSM no volem deixar de donar la nostra opinió sobre l'esmena a la totalitat del Partit Popular i dels pressuposts de l'any que ve que ha presentat el Govern de la comunitat autònoma.

Uns pressuposts que ben segur que tots ens agradaria veure més elevats en els seus recursos i per part nostra no fan més que demostrar la manca de recursos que té la comunitat autònoma, per fer front a la millora de serveis d'infraestructures, que en aquests moments n'hi ha moltes per millorar i açò només s'aconsegueix amb un finançament, amb més diners, malgrat retornéssim aquests pressuposts al Govern perquè els refés, amb la quantitat d'ingressos que té en aquests moments, gairebé sortiria el mateix. Per tant, allà on s'ha de treballar és en reclamar una vertadera corresponsabilitat fiscal amb el Govern de l'Estat, aconseguir aquesta independència fiscal del Govern de l'Estat, perquè malgrat l'acord de finançament que s'ha arribat entre les comunitats autònomes i l'Estat, creim que aquest ha de ser considerat una passa per arribar al concert econòmic i per no haver de dependre dels vents que bufen a la capital de l'Estat.

Les crides que es fan a la corresponsabilitat fiscal des de l'Estat, per a nosaltres no són més que paraules buides i oportunistes, perquè la política real va per uns altres camins,

qualsevol iniciativa en aquest sentit és sistemàticament bloquejada i desqualificada pel Govern central, la interposició de recursos d'inconstitucionalitat contra les lleis que legítimament ha aprovat aquest Parlament i la recerca de parany i barreres que limiten l'exercici del nostre autogovern. En aquest context pensar que un capítol fonamental de l'autogovern és el finançament autonòmic i ens podríem trobar amb un Govern central sensible a les nostres necessitats i obert a una negociació honesta, certament aquestes esperances són un miratge.

Des del PSM i ho hem dit en reiterades ocasions, el concert econòmic seria la solució òptima per superar els problemes de finançament de la nostra comunitat autònoma i sobretot per superar el dèficit desproporcionat i injust que sorgeix de la balança fiscal de les Illes Balears amb l'Estat espanyol, tot i que hem d'admetre que aquest acord de finançament ha suposat una important cessió d'una part de determinats impostos i per tant, més increment per al finançament de la nostra comunitat autònoma, però segueix sent una solució imposada per l'Estat, "o lo tomas o lo dejas", una solució que no és consensuada i que ens deixa a la cua del finançament de les comunitats autònomes, pel que fa a despesa per habitant. Som la darrera comunitat autònoma en despesa per habitant, es situa en el rànquing de totes les comunitats autònomes amb aquest nou finançament, 10.000 pessetes per habitant manco que la que hi ha immediatament abans que nosaltres i això que som la comunitat autònoma que més aporta a la tresoreria de l'Estat i per tant, no pot ser que seguem els primers en pagar a l'Estat i els darrers en percepcions.

Nosaltres esperàvem veure reduït aquest greuge amb la renovació d'aquest model de finançament que començarà a vigir a partir d'aquest any. Açò no ha estat possible i amb aquest finançament s'han d'elaborar uns pressuposts d'acord amb les necessitats dels ciutadans que viuen a les Illes Balears i nosaltres entenem que aquest pressupost que tendrem és realment ajustat, per tant, per açò mateix hi ha que fer front i hi ha que front amb endeutament, el conseller ha recordat les pessetes compromeses que es va trobar aquest Govern i jo vull recordar que una bona part d'aquestes pessetes varen ser per les campanyes del Sr. Matas, ja sigui en dues particulars que ha citat la portaveu del Partit Popular, o sigui amb el proagro, o el Pla Mirall, qüestions que havien d'estar tancades, sobretot el Pla Mirall, abans de les eleccions del 99 i que s'havien de pagar amb doblers de posteriors legislatures.

Per tant, en aquell moment també hi va haver, no sé si deute bancària, però sí despesa compromesa al llarg d'aquests anys d'aquesta legislatura i d'aquest Govern de progrés i l'esforç que fa aquest Govern jo pens que queda ben clar i ja ho vàrem dir l'any passat, l'exemple més clar és la gestió que es fa en educació, l'esforç que fa en inversions, perquè els nostres fills puguin anar a unes escoles ben dotades i ben noves i no endeutar-se per subvencions o embelliments. Aquestes actuacions que es preveuen en ensenyament nosaltres crèiem que eren prioritàries per a una transferència que va arribar molt mal dotada.

No posaré altres exemples que el conseller ja ha posat, però sí ens agradaria dir dues coses per acabar. Nosaltres pensam

que si fins ara s'havia dit i els pressuposts que hi ha hagut aquests dos darrers anys han servit per finançar i per ajudar al finançament dels consells insulars per dotar les transferències que la comunitat autònoma els havia cedit i equiparar-les per poder fer una bona gestió i donar més finançament, jo pens que aquest any hi ha una qüestió i és que aquests pressuposts, per primera vegada, incorporen una partida destinada als ajuntaments d'una manera explícita, és evident que tots voldríem que fossin molts més diners, però és evident que hem passat de 0 pessetes a 1.000 milions de pessetes que hi posarà el Govern, 1.000 que evidentment són insuficients per a les necessitats que tenen els nostres ajuntaments i evidentment aquesta quantitat es podria duplicar o triplicar, però és un bon començament passar de 0 a 1.000 milions, és una diferència substancial d'allò que aportava el Partit Popular.

Per tant, no donarem suport a l'esmena a la totalitat del Partit Popular i donarem suport als pressuposts que ha presentat el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Muchas gracias, Sr. Gomila. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. No puedo empezar de otro modo que diciendo que me llama la atención, una vez más, que la diputada que ha intervenido, quien lleva a cabo este debate por parte del Partido Popular y que no se tome ni mucho menos como un menosprecio hacia la Sra. Diputada, con la que siempre es un placer debatir en esta cámara. Si me llama la atención es porque esa intervención supone una rebeldía, hay que decirlo así, eso da más valor a esta intervención, una rebeldía frente a las tesis del Partido Popular, ya que dicho partido considera que debe de ser el líder de la oposición, su portavoz quien protagonice el debate, el propio Ministro Sr. Montoro, en el debate de presupuestos generales del Estado sostenía: "me parece un error político formidable que el líder de la oposición falte a una tradición española, es un flaco favor que se hace al concepto de oposición, sería interesante que el líder político de la oposición expresara su alternativa a la política económica del Gobierno". Bueno es una rebeldía que hay que dejar constancia, puesto que hace falta mucho valor para ser rebelde frente a un político como el Sr. Aznar López.

La primera impresión que tengo de este debate, cuestiones procedimentales aparte, es que está hecho desde una cierta apatía desde la oposición, no lo digo tampoco por la Sra. Diputada que ha intervenido, porque siempre pone entusiasmo a su tarea, lo digo por lo que respeta a la oposición en su conjunto. Durante las comisiones que hemos tenido en estas últimas dos semanas, en las que se han explicado los presupuestos por parte de los miembros del Govern, se ha podido ver físicamente el desánimo de la oposición, ha llegado a haber comisiones que han comenzado contando con la única presencia de un diputado del Partido Popular, cuando disponen de ocho miembros en cada comisión y ahora también

se puede ver la esperanza y el apoyo que ponen en este debate en el inmenso desierto de estos escaños. Esa apatía viene y se refleja en este plenario y se defiende una enmienda a la totalidad, sin prácticamente argumentos, no tanto por culpa de la persona encargada de defenderlos, sino por parte de quienes la han dejado solas en esta defensa, consumidos quizás por la depresión del tercer año, que es siempre fuerte y significativa en política y eso que este presupuesto era fácil de entender, está redactado y entregado con claridad y transparencia, que ya quisieran para sí otras cámaras legislativas, si no me creen pregunten a los diputados del Congreso, puesto que los presupuestos que les han presentado, en esos presupuestos se ha producido un hecho insólito en una democracia avanzada, puesto que se presentaron a la consideración de los parlamentarios en cifras homogéneas con la de los años anteriores, de forma que resultaba imposible establecer juicios ciertos, ni comparaciones adecuadas sobre lo que pretende hacer la Administración, cosa que no pasará aquí, como se ha podido observar.

Pero entrando en el fondo, tenemos muy poco que debatir a tenor de las críticas hechas por el Grupo Parlamentario Popular, que se han resumido en criticar los presupuestos por asegurar que traen consigo un fuerte endeudamiento, se ha hablado de un endeudamiento sin precedentes y se ha repetido varias veces que hipotecará el futuro de nuestros hijos. Este año, a diferencia del anterior, se ha abandonado el discurso de la subida de impuestos, hasta ahora cada año se nos decía que ahogábamos a los ciudadanos en impuestos, cuando se paso al impuesto de transmisiones patrimoniales al 7%, igual que las autonomías gobernadas por el Partido Popular, se nos decía que íbamos a sofocar con subidas de impuestos a los ciudadanos de nuestras Islas, ese discurso del aumento de impuestos se ha abandonado, tal vez sea porque la España gobernada por el Partido Popular, por la derecha, la presión fiscal ha pasado a representar el 33,7 del PIB en el 96, al 35,7 en el 2000 y eso que iban a bajar los impuestos, tal vez sea por las subidas encubiertas del IRPF que estamos soportando, cuya tarifa y deducciones se han mantenido estables, pero como no se ha deflactado, no se ha adaptado el impuesto a la inflación, esto ha supuesto que en cada ejercicio se recauden 150.000 millones más por el Gobierno central.

Pero no se preocupen señoras y señores diputados por el tema del IRPF porque el Ministro Sr. Montoro anunció el 25 de octubre del 2000, que el equilibrio presupuestario permitirá abordar en los primeros meses del 2001 la nueva rebaja del IRPF, los primeros meses del 2001, esos que han pasado ya, es porque no había equilibrio presupuestario. Ahora el 27 de setiembre del 2001, ya se ha anunciado que la rebaja del IRPF se mantiene para el 2003, ya veremos que pasará. Tal vez por ese ridículo nacional se ha optado este año por centrarse en el endeudamiento y no en la subida de impuestos, es el cambio fundamental que hemos observado este año. Y es que endeudamiento hay en todos los presupuestos, aunque naturalmente según los límites y las circunstancias como cualquier otro exceso presupuestario, como todos los excesos en presupuestos, puede llegar a ser criticable.

Hablemos, pues, de endeudamiento. Pero es que incluso en esto el Partido Popular tiene discursos diferentes según la autonomía en qué gobierne. Nos ha dicho el Sr. Conseller lo que pasa en Castilla-La Mancha, que la Sra. Riobobos, del Partido Popular, instaba al gobierno a endeudarse, y yo añadiría un ejemplo que puso; decía: "Un matrimonio joven - decía la Sra. Riobobos, del Partido Popular- un matrimonio joven tiene que endeudarse para comprar un piso, y eso debería hacer esta comunidad, endeudarse para hacer carreteras y mejorar la calidad de vida de los castellano-manchegos". ¿Y qué tienen los castellano-manchegos que no tengamos los ciudadanos de Baleares?, ¿qué tienen que no tengamos nosotros?

Pero es que la deuda no sólo está en el discurso del Partido Popular en otras autonomías, sino que también está en los hechos. La Secretaría de Estado de Presupuestos y Gastos, la secretaria de Estado de Presupuestos y Gastos, la Sra. Elvira Rodríguez, reconoció que este ejercicio habrá un desvío de gasto corriente sobre el presupuesto cercano a los 3.507 millones de euros. ¿Eso qué es?, eso es, dicho en palabras llanas, el doble de lo previsto inicialmente, es decir, el Partido Popular se equivoca en la mitad, el déficit les llega al doble de lo previsto inicialmente. La deuda del Estado aumentará en 2,13 billones, con b, de pesetas, y el Tesoro deberá emitir deuda por valor de 65.000 millones de euros, de euros, emitirá deuda. ¿Qué va a pasar con el futuro de nuestros hijos?, 65.000 millones de deuda en euros, ¿qué pasará con el futuro de nuestros hijos? Esa emisión de deuda es superior a la del 2001 pero, encima, diremos una cosa, que está muy por encima de las necesidades de financiación del déficit pública, o sea, no va a cubrir el déficit público sino que va por encima. ¿Para qué es esa deuda, para qué es?, ¿qué maquillaje se nos oculta?

Eso son observaciones que no hago yo sólo, sino que incluso el servicio de estudios del Banco Bilbao Vizcaya, Argentaria, afirma que la economía española ha acabado el 2000 con un déficit estructural del 1,5% del PIB. ¿Se acuerdan cuando Aznar hablaba del déficit cero, que era un hito para la historia de la economía española? 1,5% de déficit. Este mismo estudio de este banco afirma que se han hecho artificios contables para reducir los números rojos de presupuestos; por ejemplo, el dinero de las privatizaciones, que según normativa comunitaria tiene que ir solamente para reducción de la deuda pública, se ha utilizado para compensar el déficit y así poder salvar el requisito del 1,5 del PIB que hace falta para entrar en el euro, es decir, se ha llegado, se ha dicho que efectivamente hemos llegado a ese objetivo, pero con este tipo de artificios contables.

Pues muy bien. Ante esa falta de credibilidad en que se desenvuelven esos presupuestos del Estado se ha llegado a hablar de los presupuestos de la incertidumbre, pero no por elementos que podían ser contrarios al Partido Popular, sino por el Círculo de Empresarios y cosas así.

Muy bien, ¿qué conclusión sacamos de lo que hemos dicho? El Partido Popular incita en otras autonomía a que se incremente la deuda. El Partido Popular a nivel del Estado, pese a mantener un engañoso discurso, se encuentra en una situación de déficit, pese a haber disfrutado de una coyuntura

internacional inmejorable. Y aquí, ¿cómo estamos? El presupuesto del 2002 hipoteca el futuro de nuestros hijos, se nos dice.

Vamos a estudiar la deuda de Baleares dentro del conjunto del Estado. Vamos a ver, de cada 100 pesetas que deben los españoles, de cada 100, 83,6 las debe la administración central; entre todas las autonomías sólo deben el 10,4% del total de la deuda. Si nosotros ponemos en peligro el futuro de nuestros hijos, ¿qué pasa con los demás?, ¿qué pasa donde gobierna el Partido Popular? De ese 10,4%, ¿qué corresponde a Baleares? Atención, el 0,96%, el 9,96%; únicamente Cantabria y La Rioja están por debajo de las Baleares en cuanto al peso de su deuda en el conjunto de las distintas comunidades autónomas.

Y eso, podemos pensar, ¿es mucho o poco?, porque los grandes números a veces resultan engañosos, ¿es mucho o poco tener ese 0,96, prácticamente uno de los más bajos de España? ¿Supone una carga presupuestaria de mucho alcance? Podría ser que, pese a estar en el furgón de cola del endeudamiento, la carga financiera de esa deuda por nuestras especiales características resultara insostenible. Pues bien, en la clasificación de comunidades autónomas desde el punto de vista de qué porcentaje de los ingresos corrientes se destina a cubrir el endeudamiento, Baleares ha pasado al último lugar, al último, al último lugar. Me dirán: "Eso ha sido siempre así". No señor, en 1994, en pleno gobierno del Partido Popular, éramos la quinta comunidad autónoma que mayor porcentaje de sus ingresos destinaba al pago de la deuda y ahora somos los últimos. Son datos del Banco de España al alcance de todo el mundo. Así que menos demagogia. Cuando a las Baleares nos empiece a llegar al cuello el agua de la deuda España entera habrá desaparecido bajo las aguas.

La deuda de la comunidad autónoma de las Islas Baleares no amenaza el futuro de nuestros hijos, lo que sí que les amenaza, por lo menos a los hijos de los que de una u otra manera son funcionarios, es que durante el gobierno del PP el sueldo de los funcionarios haya bajado un 5,5% en términos reales; eso sí que amenaza, no el futuro, sino el presente por lo menos de los hijos de los funcionarios. Lo que sí que es una amenaza para el futuro y el presente de nuestros hijos es que del 96 al 2001 el gasto público a nivel del Estado haya caído del 43,7% del PIB al 39,8, y no quiero echarle gasolina al tema, que también se la podríamos echar y hablar de qué pasa con la gasolina, pero dejemos eso que ya hablaremos en otro momento.

Por lo que respecta a empresas públicas, con toda brevedad porque ya el conseller creo que ha dado explicaciones más que sobradas, quería repetir unas palabras que dijo Miquel Ángel Fernández Ordóñez hace unos días, el 25 de octubre del 2001, decía una cosa significativa: "De la misma forma que Gestartera tenía una cuenta B, de la que no se enteraba Hacienda, el Gobierno del Estado tiene una cuenta B de gastos que no incluye dentro del presupuesto y que oculta a la opinión pública. El Gobierno gasta cantidades ingentes de dinero público a través de los GIF, SEPI, sociedades estatales diversas y acuerdos con empresas privadas para retrasar la asunción de la deuda que no aparecen en el presupuesto".

Bien, Sr. Conseller, para acabar tengo que pedirle dos cosas, dos o tres cosas. La primera que no haga caso a lo que se le ha dicho de que busque en el ejemplo del Partido Popular respecto a empresas públicas, no cree ninguna sociedad balear de capital riesgo como ha habido en otros momentos, que no busque otras soluciones al estilo de algunas que se han buscado por el Partido Popular para solucionar la falta de recursos como pudo ser, la destacaremos como una de las más graciosas e interesantes, de hace muy pocos años, hace unos cuatro años, tres años, una cosa así, como era la compra de la lotería de la Universiada por parte de la Conselleria de Hacienda para poder financiar la propia Universiada; no sé si recuerdan aquella idea brillante que hubo en un momento determinado. Si por algo pasará a la historia, Sr. Conseller, que yo no dudo que haya hecho bastantes motivos para pasar a la historia y aun hará más, será por ser el conseller que tapó los agujeros de la etapa negra, y entre ellos el más destacado el de ISIQIEMA; usted lo ha conseguido tapar, ha conseguido tapar todos los problemas que teníamos hasta ahora, y entramos en una etapa pues..., olvidados estos periodos tristes y oscuros, de más prosperidad y en la que el presupuesto se utiliza para beneficio de los ciudadanos.

En definitiva, la enmienda del Partido Popular mucho ruido y pocas nueces, un año más que han perdido la ocasión de dar una batalla, una batalla interesante planteando su alternativa, etc. El primer año la perdieron, el segundo la han perdido, y el tercero la han vuelto a perder, pero ¿qué importa una raya más en el tigre?

Gracias, Sr. Presidente.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista. En torn de rèplica la Sra. Cabrer té la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon, no m'acusi de demagògia fàcil perquè jo crec sincerament que vostè no s'ha estudiat l'esmena a la totalitat, no s'ha estudiat les xifres, vostè fa una intervenció per donar suport als pressuposts, em pareix molt bé, però no acusi de demagògia quan una persona s'ha estudiat els pressuposts fent els números i defensa amb seriositat aquests números.

Del 0,7 al Tercer Món només li diré que són els més solidaris quant a quantitat, perquè del 0,7 l'autèntica pujada es va fer quan vàrem rebre les transferències d'Educació, i això ho va fer un govern del Partit Popular, que va ser una pujada molt important, i he de dir que el president en el discurs d'investidura va prometre l'1% per al Tercer Món, i estam en el 0,7, tal com ho va deixar el Partit Popular. I com deixarem aquesta comunitat autònoma?, com la va deixar el Partit Popular? Jo li ho diré, Sr. Ramon: molt sanejada. Així va deixar el Partit Popular aquesta comunitat autònoma, molt sanejada.

El PSM parlen amb el discurs del tema del concert econòmic. Vostès sempre ho defensen però jo els demanaria que el conseller d'Hisenda del seu govern reclamàs a Madrid aquest concert econòmic. Vostès tenen la via oberta per reclamar i que el conseller d'Hisenda defensi el concert econòmic davant Madrid, és una reclamació que millor fan primer a ell que a nosaltres. I dir que el nou model de finançament autonòmic no implica que estiguem a la cua per habitant, i jo li recordaré que a la compareixença del conseller pel tema del finançament autonòmic, el mateix conseller va deixar ben clar que hi ha hagut una confusió dels grups i que Balears no estarà a la cua del finançament amb aquest nou model de finançament. Per tant, repassi el *Diari de Sessions* i veurà com amb el nou model de finançament hem perdut aquesta característica.

Sr. Diéguez, digui'm qui intervenia pel seu partit tots els setze anys que va governar. Expliqui-m'ho, qui intervenia en el debat de pressuposts els setze anys que va governar... Simplement és això, només li diré..., perquè si fa aquesta comparança, no pot comparar, però sí que es pot comparar a nivell de Madrid: són altres situacions i vostès mai no sortia el líder del seu grup en el debat de pressuposts.

Em diu que si la participació del Grup Parlamentari Popular a les comissions... Miri, ni els consellers no han estat asseguts escoltant, ni tan sols al conseller d'Hisenda. Ja no diguem a mi, ningú no m'ha escoltat, però ni amb el conseller d'Hisenda han estat aquí asseguts els consellers, amb un tema que els afecta a tots i que són els encarregats de gestionar els doblers públics d'aquesta comunitat autònoma.

Em diu que hi ha poca cosa a debatre. No, hi ha molta cosa a debatre amb aquest pressupost. Em diu que l'endeutament..., que no és real... Miri, Sr. Diéguez, 19.000 milions d'endeutament d'empreses públiques l'any passat, 12.000 milions d'endeutament per l'anul·lació de l'impost ecològic. Enguany, per a l'any que ve, 21.000 milions d'endeutament. Vostè em diu que no. Continuem... Em diu que el major endeutament és de l'administració central; clar que sí, Sr. Diéguez, però no serà de l'administració central del Partit Popular, eh?, no serà de l'administració central del Partit Popular, perquè la veritat és que és increïble que ens vengui aquí a la tribuna un socialista a parlar del deute de l'administració de l'Estat que va deixar en fallida, en fallida tècnica la Seguretat Social.

Per tant, Sr. Diéguez, endeutament excessiu d'aquesta comunitat autònoma. Aquesta comunitat autònoma comença una línia molt perillosa. Aquesta comunitat autònoma vostès la varen rebre amb molt poc endeutament, una comunitat autònoma molt sanejada. Aquesta comunitat autònoma continua, continua tenint un endeutament baix, però hem començat una línia molt ascendent, i el problema és que ara s'haurà de fer front amb un crèdit extraordinari a un endeutament que supòs, per les xifres que han sortit, que serà bastant considerable. Això sí que és necessari, per a això sí que és necessari apostar per un endeutament, i això és possible perquè a aquesta comunitat autònoma el Partit Popular la va deixar sanejada. Els problemes són quan vostès s'endeuten sense cap motiu, i aquest endeutament innecessari és el que hipoteca el futur per al nostres fills que, Déu no ho vulgui, no

hagin de fer front a situacions de crisi que no podran, per com hauran deixat vostès aquesta comunitat autònoma.

Li he de dir, perquè ja comença a estar un poc..., en el tema de l'Isiquema i de l'impost ecològic he de dir bàsicament el següent: Del tema de l'impost ecològic el Govern del Partit Popular va deixar provisionats els doblers per si arribava l'anul·lació; ho he explicat abans. Vostès varen rebre aquesta comunitat autònoma amb un romanent de Tresoreria d'11.000 milions de pessetes. Aquest estalvi, aquesta herència del Partit Popular, precisament era una garantia per a l'impost ecològic, però vostès amb l'impost ecològic, en lloc d'emprar aquests doblers de romanent de Tresoreria, vostès han plomat, estan plomant aquest romanent de Tresoreria i l'any passat vostès varen tancar l'exercici pressupostari amb un dèficit, dèficit -sap què és, Sr. Diéguez?, que no quadren, eh?, que no quadren els ingressos i les despeses- amb un dèficit de 2.323 milions i enguany, a data de 30 de setembre, estam amb un dèficit de 8.780 milions, i ja veurem com acabarem l'any.

En definitiva, nosaltres sol·licitam la devolució del pressupost i, a més, nosaltres consideram que aquest pacte ha desapropiat una oportunitat històrica, que han estat precisament els 18.500 milions més que aquesta comunitat autònoma ha rebut en concepte de finançament autonòmic. Aquests doblers han quedat diluïts en més despesa inútil, els doblers es continuen tudant i era un moment per afrontar inversions importantíssimes en aquestes illes, com les propostes que ha presentat el Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Cabrer, en nom del Grup Popular. En torn de contrarèplica, grups que vulguin intervenir? El Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Con toda brevedad solamente para aclarar dos cosas que pueden haber quedado oscuras. No tenemos ningún inconveniente -faltaría más- que intervenga quien mejor le parezca al Partido Popular, al Grupo Parlamentario Popular en este debate. Lo que nos llama la atención es la acritud con la cual el Sr. Montoro establecía quien tenía que ser líder de la oposición y que aquí pues no le hicieran caso. No tiene más importancia.

Ahora, respecto a la deuda sí que le quiero recordar dos o tres cosas. Ustedes en un momento determinado, se lo ha dicho el conseller, se endeudaron el 50% del presupuesto, el 50%, cuando pidieron aquel crédito de los 10.000 millones, era el 50% del presupuesto.

No me ha podido rebatir de ninguna manera los datos que le ido dando acerca de cuál es la situación de la deuda de la comunidad autónoma de las Islas Baleares, que ha pasado, como ya le he dicho, de ser la quinta comunidad autónoma que mayor porcentaje de sus ingresos destinaba al pago de la

deuda en época del Partido Popular, a ser la última. Eso es una realidad y lo dice el Banco de España, no lo decimos nosotros, eso es una realidad y hay que acostumbrarse a ella.

Y por último, en cuanto a que del Isiquiema están cansados de hablar, pues, hombre, yo creo que muy poco tienen que decir porque el conseller prácticamente no les ha echado prácticamente nunca en cara este asunto del Isiquiema, un impuesto que nuestro grupo les advirtió en su momento que era inconstitucional y que ustedes, pese a ello, votaron a favor con el resultado tan negativo para nuestras arcas, lo último que le quería decir es que en el año 99, como le ha dicho el conseller ya, en el momento en el que abandonaron el poder había 70.000 millones de pesetas que faltaban y que tenían que acometerse.

Por todo ello se demuestra, con su última intervención también, que no hay nada sustancial que oponer a estos presupuestos. Por eso nuestro grupo y todos los que dan apoyo al Gobierno votaremos a favor de los mismos, deseando que para los ciudadanos de las Islas Baleares sean tan provechosos como los del año anterior.

Gracias, Sr. Presidente.

(Rialles i aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez, en nom del Grup Socialista. I una vegada substanciat el debat..., procediríem a la votació. En primer lloc votam l'esmena a la totalitat amb devolució al Govern.

Poden, els senyors i les senyores diputats, procedir a la votació.

Resultat de la votació: Vots a favor, 26; vots en contra, 29. En conseqüència queda rebutjada l'esmena de totalitat amb devolució al Govern dels pressuposts.

A continuació passàrem a la votació de les quanties globals del pressupost de la comunitat autònoma de les Illes Balears per a l'any 2002. Es votaran separatament les quanties globals del pressupost de la comunitat autònoma i les quanties del pressupost de les entitats de dret públic i de les societats públiques per al 2002.

Votam en primer lloc les quanties globals del pressupost de la comunitat autònoma i de les seves entitats autònomes per a l'exercici del 2002 per un import de 1.069.802.645,80 euros.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots a favor, 30; vots en contra, 26. En conseqüència queda fixada la quantia global del pressupost de la comunitat autònoma en 1.069.802.645,80 euros.

A continuació passam a la votació de les quanties globals de les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, els estats de

despeses i ingressos de les quals s'eleven a 215.313.694,64 euros.

Poden, senyores i senyors diputats, procedir a la votació.

Resultat de la votació: vots favorables, 30; vots en contra, 26; abstencions, cap. En conseqüència queda fixada la quantia global per al 2002 de les entitats de dret públic amb personalitat jurídica pròpia de la comunitat autònoma en 215.313.694,64 euros.

I a continuació passam a la votació de les quanties globals de les societats públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears per al 2002, els estats de despeses i ingressos de les quals s'eleven a 15.934.969,40 euros.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a votar.

Resultat de la votació: vots a favor, 29; vots en contra, 26. En conseqüència queda fixada la quantia global per al 2002 de les societats públiques de la comunitat autònoma de les Illes Balears...

(Remor de veus)

...en 15.934.969,40 euros.

II. Debat de l'esmena a la totalitat, RGE núm. 4455/01, presentada pel Grup Parlamentari Popular, al Projecte de Llei RGE núm. 4087/01, de mesures tributàries, administratives i de funció pública.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és el debat de l'esmena a la totalitat amb devolució al Govern, RGE núm. 4455, presentada pel Grup Parlamentari Popular al Projecte de llei 4087, de diverses mesures tributàries i administratives. Per defensar l'esmena a la totalitat, la Sra. Salom té la paraula durant 15 minuts.

LA SRA. SALOM I COLL:

Molt bon dia, senyores diputades, senyors diputats, Sr. President. Venim aquí per defensar una esmena a la totalitat a aquest projecte de llei que ha presentat el Govern i, en concret, el seu conseller, el conseller d'Hisenda. Creim que amb aquesta llei, Sr. Conseller, vostès han perdut una gran oportunitat per impulsar polítiques i iniciatives que beneficiïn la gent que viu aquí, a la nostra comunitat. Vostès tenen, de cara a l'any que ve, 18.500 milions de pessetes més de finançació autonòmica, i aquests doblers, creguin-me que amb els seus pressuposts s'han fos, s'han diluït i no hi ha cap mesura important que els diferenciï, cap mesura que suposi un avanç important per al futur de la nostra comunitat.

Miri, vostè en aquest projecte de llei proposa una sèrie de mesures fiscals, i aquestes mesures fiscals que vostè proposa de rebaixa de l'impost de la renda no arriben a aprofitar tan sols el 5% d'aquesta millora de finançació autonòmica de què tenen vostès la gran sort de disposar de cara al pressupost de l'any que ve. Aqueixes deduccions respecte als llibres de text i les

reduccions en renda per a certes persones majors de 65 anys no arriben a aprofitar, amb aquestes mesures, ni tan sols el 5% de sobrefinançació autonòmica que té la nostra comunitat autònoma. Nosaltres, evidentment, amb aqueixes dues iniciatives, hi estam d'acord, però consideram que s'han quedat curts. Des del Grup Popular en anteriors debats la diputada Sra. Cabrer li deia una vegada sí i l'altra també que era necessari que introduís avantatges, que introduís modificacions, que introduís més deduccions sobre l'impost de la renda. Vostès sempre deien que no i enguany sí, per primera vegada han incorporat certes mesures que són importants, però han quedat curts. Són insuficients, les quanties podrien ser molt més nombroses.

Però, a més, crec que també aquí hem d'explicar un detall que no s'ha dit, i és que aquests descomptes que afectaran els pares per comprar llibres de text entraran en vigor dia 1 de gener de l'any 2002. Per tant, això afectarà la declaració de la renda que faran els ciutadans de la nostra comunitat de l'exercici de l'any 2002, i d'aquests descomptes es beneficiaran els ciutadans l'any 2003, quan presentin la seva declaració de renda. I els sona de res que el mes de maig de l'any 2003 què passarà a la nostra comunitat? Evidentment aquesta és una mesura que entrarà en vigor en plena campanya electoral de les pròximes eleccions autonòmiques de l'any 2003, una mesura que creim nosaltres que ha intentat aprofitar per fer campanya electoral. Si estiguessin realment vostès convençuts que això era bo per als ciutadans ho haguessin aplicat abans, i potser no només el 50%, sinó una quantia més nombrosa. Però també hem de dir que amb això vostès diuen que beneficiaran tots els pares, totes les famílies que tenen pocs ingressos perquè es produiran unes deduccions sobre la seva declaració de renda, però hem de dir que les famílies amb menys recursos, les famílies que tenen menys doblers a la nostra comunitat autònoma i que han de pagar llibre de text, aquestes no fan declaració de renda. Aquestes, les més necessitades, no se'n beneficiaran en molts de casos d'aquestes deduccions.

Nosaltres des del Partit Popular li demanàriem, Sr. Conseller, que fossin més generosos a l'hora de fer determinades deduccions sobre determinats impostos que, des d'aquí, des de la nostra comunitat tenim competències per poder-ho fer. I en aquest sentit nosaltres, des del Partit Popular li proposàriem que es creàs una llei d'empresa familiar on es posassin damunt la taula tota una sèrie de deduccions, de bonificacions, d'ajudes per a aquestes empreses. Nosaltres també des del Partit Popular els demanam a vostès que les famílies on un dels membre queda a ca seva per dedicar-se a fer les labors domèstiques de la casa, tant sigui home com dona, també puguin tenir unes deduccions sobre l'impost de la renda.

També des del Partit Popular trobam que fa falta en aquesta llei de mesures tributàries i complementàries que totes aquelles famílies que al llarg de l'any tenen un fill o que n'adopten un també puguin tenir unes deduccions sobre l'impost de la renda.

Jo li deia, Sr. Mesquida, li deia que s'han quedat curts i han perdut una gran oportunitat, una gran oportunitat per demostrar a la societat balear que això del pacte de progrés

anava seriosament. Creguin-me que amb aquest pressupost no demostren que això vagi seriosament.

Des del Partit Popular, per tant, els demanam que retirin aquest projecte de llei perquè no s'ajusta a les necessitats de la nostra comunitat, i li que després d'aquesta primera visió general de la seva llei i de les iniciatives que consideram que haurien de presentar des del Partit Popular, li posaré, si m'ho permet, tres exemples de tres barbaritats, de tres absurditats que conté aquesta llei seva que ens presenten avui aquí.

La primera d'elles, la modificació de les Directrius d'Ordenació del Territori. Vostès ens proposen que les deduccions que el Partit Popular va proposar en el seu moment, es poguessin fer unes deduccions sobre la quota íntegra autonòmica; totes aquelles finques incloses dins espais naturals protegits podien deduir el 25% de les despeses en matèria de conservació. Vostès vénen a bombo i platerets als mitjans de comunicació que incrementen, que dupliquen les ajudes que donaran als propietaris d'aquestes finques, i que la deducció, en lloc de ser d'un 25%, serà d'un 50%, però ja no diuen tant que només afectarà aquelles finques, aquells propietaris que tinguin la seva finca declarada espai protegit segons la Llei 4/1989, de conservació dels espais naturals, de la flora i de la fauna. Resulta que vostè és el que anuncia aquesta mesura, vostè vol aparèixer dins el pacte de progrés com el que vol beneficiar els propietaris, siguin grossos o petits, això és igual, de finques, i en aquest cas la Sra. Rosselló, la consellera de Medi Ambient, és la que apareix com la dolenta.

Nosaltres, quan veim aquesta mesura en els mitjans de comunicació ens estranyam, però a la vegada ens alegrem perquè consideram que és bo i positiu. Però, què passa?, després hem de mirar la lletra menuda, hem de mirar amb lupa què volen dir vostès amb això, i aquí hi ha l'engany, aquí hi ha la perversió d'aquesta mesura. Els seus números són els següents: vostès ens diuen que aquesta rebaixa fiscal a aquests senyors suposarà un cost per a l'administració autonòmica d'11.620.000 pessetes, i a la vegada diuen vostès que la quantitat de beneficiaris d'aquesta mesura seran uns 4.000 propietaris. Facem una divisió, i resulta que cada particular que faci inversions a una finca podrà deduir de la seva declaració de renda 3.026 pessetes, 3.026 pessetes. Tenen motius, els pareix, per botar d'alegria? Tenen motius per estar contents amb aquesta deducció? Vostès se'n riuen d'aquesta gent. Això farà que fomentin les inversions a les finques per poder deduir 3.026 pessetes de la declaració de renda?

Facem uns altres comptes. Vostès ens diuen que el número d'hectàrees que es beneficiaran d'aquesta mesura són unes 4.558 hectàrees, però clar, d'aquestes n'hi ha unes que són públiques i les altres que són privades. Les públiques evidentment no es beneficiaran d'això, i segons vostès diuen que la superfície privada susceptible de subjectar-se a aquesta deducció no supera les 2.500 hectàrees, és a dir, poder ser 100, poden ser 500 o poden ser 2.500. Nosaltres des del Grup Popular suposarem que són 2.500 els beneficiaris d'aquesta mesura, i si dividim això, 2.500 hectàrees entre els quasi 4.000 senyors que se n'havien de beneficiar, ara ens resultarà que dins els espais naturals de la nostra comunitat autònoma la

propietat està tan fragmentada, tan dividida, que cada propietari ni tan sols té una quarterada, ni tan sols té una quarterada cada propietari dins aquests terrenys protegits i que es podran beneficiar d'aquella mesura de deducció sobre la declaració de renda. A nosaltres, Sr. Conseller, aquests números no ens quadren, creim que s'equivoquen i creim que si això és així, el que fan és prendre el pèl i riure-se'n de la gent. Nosaltres des del Grup Popular li proposam en aquest sentit una mesura molt més avançada i molt més decidida i és que la deducció sigui del 50% de les despeses de conservació i millora, però que afecti tots aquells senyors i senyores que tinguin terrenys dins àrees de sòl rústic protegit.

Un altre tema que des del nostre punt de vista creim que s'han equivocat d'una manera clara, és el que fa referència a les matrícules anuals dels vedats. Vostès als senyors que tenen un vedat de caça li incrementen el que ha de pagar anualment un 360%, incrementen la taxa de vedats de matrícula anual un 360%. Evidentment això al final repercutirà en un major cost d'allò que costarà llogar al vedat de cara al caçador, això acabarà així, un senyor que l'any 2001 pagava 6.000 pessetes anuals per a un vedat, l'any 2002 amb la llei que proposen vostès, li costarà entre 20.500 i 31.000 pessetes per a vedat. Nosaltres entenem que des de la Conselleria de Medi Ambient és normal, va dins la seva línia que es vulgui criticar i atacar tota la gent que es dedica al món de la caça, però nosaltres entenem que des del Consell Insular de Mallorca se'ls volia defensar i al final com que tots són els mateixos, jo crec que convendria que des del pacte de progrés del Consell de Mallorca es fes veure al pacte de progrés del Govern balear que s'equivoquen, que haurien de rectificar amb aquesta pujada exagerada i excessiva de les taxes, si no es així acabaran que el Consell subvencionarà més els caçadors, no pot acabar d'una altra manera.

Una altra taxa allà on creim que s'han passat, d'una manera molt exagerada i preocupant és la taxa per fer fotos i reportatges a les finques protegides i de titularitat pública. Ara resulta que vostès el darrer que s'han tret de la màniga és que un senyor per fer unes fotos dins un espai natural protegit, haurà de demanar permís a la Consellera de Medi Ambient i encara haurà de pagar. Faran pagar vostès per fer les fotos que surten als nostres catàlegs que publiquen els majoristes de viatges? Faran pagar als senyors que es dediquen a la pagesia per fer campanyes publicitàries anunciant els seus productes? Els faran pagar per això? I el senyor que té un agroturisme o un turisme rural, haurà de demanar permís per fer fotos de ca seva a la Consellera de Medi Ambient per poder fer un catàleg o un senyor que es dedica a fer formatge al Parc de Llevant? Per fer una foto de dins ca seva, haurà de demanar permís a la consellera i la consellera li donarà, o no li donarà i damunt encara haurà de pagar una taxa a la conselleria per poder fer publicitat de ca seva i si no li dóna permís, on queda la llibertat a la nostra comunitat? Un senyor no podrà fer fotos de ca seva?

O per posar un altre exemple, la Sra. Claudia Chiffer, tothom la coneix li fan qualsevol revista, *Hola*, *Semana* o qualsevol suplement d'un diari d'aquí el *Brisas*, *Diari de Mallorca*, li fa un reportatge amb unes fotografies d'aquesta senyora dient

que passa els estius a Mallorca, perquè li encanta la nostra illa, això sortirà per una quantitat, farà un munt de propaganda de les nostres Illes i resulta que aquestes revistes per fer les fotografies de la Sra. Chiffer dins un paratge protegit, hauran de demanar permís per si poden sortir aquestes fotos a l'*Hola* o no. Crec que és ridícul i absurd que el Govern posi en marxa aquest tipus de mesures. Què en pensa l'Ibatur de tot això? Clar l'Ibatur es dedica a la promoció de les nostres Illes i cada any s'hi dediquen més de 1.000 milions de pessetes a la promoció les Illes Balears a l'exterior i ara resulta que vostès, un altre soci de Govern, farà pagar pel contrari, jo crec que com a mínim l'Ibatur hauria de subvencionar aquesta taxa, perquè no és massa lògica aquesta mesura.

Veig que el temps passa, passaré per alt altres qüestions i intentaré anar Sr. Conseller a tres o quatre punts que des del Partit Popular creim que li fan falta a la seva llei i per això també ha de ser rebutjada perquè deim que ha quedat molt curt. Nosaltres des del Partit Popular li proposam Sr. Conseller, 5 mesures importants. La primera d'elles i això va en la línia que ens deia vostè avui matí, hi ha una incertesa econòmica a nivell mundial, hi ha una incertesa i no sabem el que passarà els propers mesos i els propers anys a l'economia mundial, l'economia europea i evidentment l'economia de la nostra comunitat. Per tant, nosaltres creim que un moment d'incertesa no és un moment allà on hi ha una conjuntura mundial especial, allà on hi ha una certa crisi dins el sector aeri, allà on hi ha un cert temor de la gent a viatjar, creim que no és el moment per posar fronteres, barreres i per posar en marxa determinats impostos com és l'ecotaxa. Per això des del Partit Popular els demanam que deroguin a través d'aquesta llei l'ecotaxa, per ser injusta, discriminatòria i per anar en contra de la competitivitat del nostre turisme i sobretot perquè en aquest moment és prudent, no sabem què passarà, derogar aquesta llei. Però evidentment supòs que vostès no voldran rectificar, encara que rectificar és de savis, nosaltres des del Grup Popular els proposam una altra esmena i és de suspendre l'ecotaxa, és a dir, no tornin enrera i la deroguin, de moment la suspenguin, quedi amb *stand by* i esperin a veure com evoluciona el futur, com van les coses, per si de cas ens vénen mal donades no tenir un nou impost que gravi el sector turístic.

Una altra iniciativa des del Grup Popular és ampliar la moratòria de les grans superfícies. Des del Partit Popular els proposam que durant els propers 5 anys estigui congelada l'autorització per donar permisos a les nostres Illes per fer noves grans superfícies. També com a tercera mesura des del Partit Popular, els demanam que posin en marxa aquesta llei d'empresa familiar, empresa familiar com a pilar de la nostra economia, de la nostra societat, creïn determinats incentius, fiscals i de formació perquè aquestes empreses es puguin adaptar als canvis ràpids que hi ha dins la nostra societat. També des del Partit Popular els proposam tres noves deduccions, damunt la quota íntegra de l'impost de la renda. La primera d'elles fa referència a matrimonis allà on un dels dos es queda a ca seva a fer les tasques domèstiques, que es puguin desgravar de la seva declaració, fins a 20.000 pessetes per any i que també per als matrimonis o parelles que adopten un fill, o que tinguin un nin al llarg de l'exercici, es puguin deduir 25.000 pessetes de la seva declaració de renda per poder minvar la

despesa que això suposa a una economia familiar. També des del Grup Popular que es produeixen deduccions a allò que fa referència a donacions de patrimoni històric i patrimoni cultural, per a aquella gent també que dedica doblers importants a tot el que fa referència a investigació i desenvolupament.

Per acabar Sr. President, ja em mira amb mala cara, dir-li que com a cinquena mesura de deduccions importants en el nostre pressupost, demanam que tornessin enrera aquell error que varen cometre vostès fa dos anys, vostès varen pujar l'impost de transmissions patrimonials, va passar d'un 6% a un 7%, és a dir vostès varen incrementar en un 17% el cost fiscal per adquirir un habitatge usat o rehabilitat. Nosaltres des del nostre grup, li demanam que redueixin del 7 al 6% aquest impost. Per tant, Sr. President, senyores i senyors diputats, dir que han perdut una gran oportunitat amb aquesta llei per dur endavant tot un conjunt d'iniciatives que podien anar, creim nosaltres, en benefici dels ciutadans de la nostra comunitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom en nom del Grup Popular. El Sr. Conseller d'Hisenda vol obrir una qüestió incidental té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Intentaré fer una mica d'explicació del projecte de llei de mesures tributàries, perquè hi ha hagut una sèrie de temes, o bé s'han mal interpretat i supòs que no voluntàriament, o no s'han acabat d'entendre.

Home, jo el primer que he de dir és que agraeixo el to de la diputada, possiblement hi hagi un canvi de portaveu, per no haver de passar un mal moment aquí damunt, perquè la portaveu de l'any anterior en matèria del projecte de llei de mesures tributàries, pràcticament tot va ser reiterar *la subida de impuestos, la subida de impuestos*, tot era *subida de impuestos* i avui que té la possibilitat de dir efectivament, la pujada d'imposts que té previst el Govern central amb l'impost de la benzina perjudicarà els ciutadans i avui hi ha un canvi de portaveu, perquè la Sra. Cabrer deia: *es importante lo que le guste o no a usted, han subido los impuestos y le guste o no, los impuestos perjudican a los ciudadanos*. Per tant, el fet de fer demagògia, una vegada més, de demonitzar determinades coses fa que després s'hagi de fer el ridícul més espantós perquè quan es fa un discurs *de subida de impuestos* es poden trobar que l'Estat, a qui no li quadren els números, per a l'any que ve s'han d'incrementar els impostos.

Jo he criticat aquesta mesura, em vaig oposar a aquesta mesura en el Consell de Política Fiscal i Financera, no pel tema de pujar o baixar els impostos, perquè el que s'havia plantejar en aquest tema en concret i ho va plantejar Convergència i Unió i avui ja se'n donen compte que es varen equivocar o que el Govern central han estat més vius, el que varen plantejar era la

possibilitat que existís un recurs tributari per a les comunitats autònomes, per quan tenguessin les transferències de sanitat, les que no la tenien i per a les que tenien que ho poguessin disposar a partir d'1 de gener, uns recursos addicionals per si eren necessàries, el Govern de l'Estat es va apropiat d'aquesta idea, ho ha aprovat abans de dia 31 de desembre, hagués pogut incrementar l'impost d'hidrocarburs i el que ha fet ha estat crear un nou impost, això sí un nou impost, per tant, la portaveu del Partit Popular, crec que haurà de demanar disculpes als ciutadans de les Illes Balears, perquè el Govern del Partit Popular ha pres una mesura que perjudica als ciutadans, tot en la línia de la seva argumentació dels anys anteriors. Per tant, ja veurem si existeix aquesta afirmació pública que s'ha perjudicat als ciutadans de les Illes Balears i es demana disculpes per aquest greuge.

Vegem, la Sra. Diputada feia referència al tema de si ens havíem quedat curts. Jo puc coincidir amb aquesta afirmació, és a dir, quan es parla de desgravacions fiscals un sempre pot pensar que es pot fer més, efectivament es podria haver pensat que aquesta deducció que es crea per primera vegada a Espanya de llibres de text s'hagués pogut incrementar. Vostè parlava que hi havia molta gent que no feia declaració, jo això no ho he acabat d'entendre, miri explicarem un poc la mesura. La nova deducció, que és una deducció en quatre per a adquisició de llibres de text, arriba fins el 50%, el 50% de les despeses per adquisició de llibres de text i es posa una limitació de 8.000 pessetes, abans que em digui que digui que la quantitat que es dedica a llibres de text és molt superior, home jo tenc dos fills, sé el que he pagat de factura de llibres aquest setembre i segurament està per damunt d'aquestes 16.000 pessetes, però lògicament ens hem de guiar no per allò que pensem, sinó per la informació més objectiva possible i vàrem agafar un informe que existeix de la venda de llibres de text curs 2000-2001, elaborat per la Federació del Gremi d'Editors, la Confederació Espanyola d'Associacions de Llibreters, la Federació d'Associacions Nacionals de Distribuïdors d'Edicions i l'Associació Nacional de Llibres i Material d'Ensenyament. Aquestes associacions arribaren a la conclusió que dels 6,7 milions d'alumnes matriculats, s'havien gastat una mitjana de 12.374 pessetes, per tant, pot comprovar que aquest 50%, aquestes 8.000 pessetes de limitació, són més del 50% de la quantitat mitjana que s'han dedicat a les despeses de llibres de text.

Aquesta mesura s'hagués pogut fer només afectant, per exemple a un grup d'estudiants, s'hagués pogut dir agafam els alumnes d'educació primària, però no el Govern va pensar que havia d'afectar el màxim número de tipologies d'ensenyament, per tant, qui són els beneficiats? Segon cicle d'educació infantil de 3-5 anys, 25.324 alumnes; alumnes d'educació primària obligatòria de 6-12 anys, 56.672 alumnes; alumnes d'educació secundària obligatòria de 12-16 anys, 40.301 alumnes; alumnes de batxillerat de 16-18 anys, 12.513 alumnes i cercles formatius 5.736 alumnes. Per tant, 140.546 estudiants de les Illes Balears són susceptibles de poder acollir-se a aquesta reducció. Per tant, jo crec que tancam un cicle enguany, nosaltres vàrem instaurar una deducció del 15% en despeses de guarderia i custòdia de fills de 0-3 anys, fins a 25.000 pessetes, per tant, ja

hi ha aquesta deducció de 0-3 any i amb aquesta nova deducció de llibres de text, arribam dels 3 als 18 anys.

Ens sorprendríem i segurament es sorprendrà la Sra. Diputada, perquè un pot tenir una percepció que les declaracions de renda d'1,5 milions de pessetes a la nostra comunitat són molt poques. Miri nosaltres sempre que prenem una decisió per crear una desgravació fiscal, habitualment incrementam bastant l'import de renda màxim, vostès habitualment posaven 1 o 1,5 milions de renda, nosaltres sempre anam al voltant dels 3, 4 milions de pessetes. Però jo li donaré una sèrie de xifres perquè se'n doni compte a Balears qui tributa per IRPF i el número. Que declarin fins a 1 milió de pessetes en renda IRPF, l'any 99 varen ser a Balears 90.506 persones, que declaren fins a 2 milions de pessetes a Balears l'any passat varen ser 202.412 contribuents, pensin vostès que el total de contribuents són 331.000. Per tant, amb aquests 4 milions de límit, arribam a 293.744 contribuents que declaren menys de 4 milions de pessetes, per tant, el 88,6% dels contribuents de Balears estan per davall dels 4 milions de pessetes.

Aquesta és una deducció important i a més té una cost econòmic important. Vostè pot pensar que quedam curts, jo també li vull fer una comparació amb les deduccions que vostès creaven. Miri aquesta deducció de llibres de text té un cost aproximat de 725 milions de pessetes. Després ha parlat de l'altre deducció, tocant bàsicament tres desgravacions d'IRPF, la de llibres de text, una relaciona amb parcs naturals i una altra, que s'incrementa, desgravacions de subjectes passius d'edat superior a 65 anys. Em deia la diputada que rectificar és de savis, hem rectificat, per a la seva tranquil·litat li vull dir que ha entrat una esmena, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, que lògicament ha tengut el vist i plau del Govern i li diré com queda perquè es faci una idea, es produeix una revisió important d'aquesta desgravació fiscal. La deducció del 50% de les despeses de millora i conservació, realitzades en un màxim de 25 euros, per tant, es passa de 15 a 25 euros. Abans hi havia una limitació del doble de l'import de l'Ibi, es triplica. Pel que fa a àrees naturals, abans eren 6 euros i mitjançant aquesta esmena passa a 12. Per tant, parlam que no només afecta 4.500 hectàrees, també hem de sumar totes les hectàrees dels altres espais protegits a Balears, per tant, 23.534 hectàrees, pensi que 19.000 d'aquestes hectàrees són propietat privada, si tenim present que Sa Dragonera és totalment pública i deduïm les superfícies públiques de la resta dels espais protegits, superfície insistesc privada susceptible de subjectar-se a aquesta deducció, són aproximadament 19.000, en el cas que es produís la màxima inversió i la màxima deducció, ens trobam amb la següent operació: 19.000 hectàrees per 25 euros, suposa un cost de 79 milions de pessetes, l'altre deducció tenim que arribaria a 11,6 milions de pessetes. Per tant, amb l'esmena que s'ha proposat es produeix un increment molt important. També tenim com deia abans, incrementam les deduccions a contribuents d'edat igual o superior als 65 anys, aquesta deducció eren 4.000 pessetes i passen a 6.000, per tant hi ha un increment d'un 50%.

Analitzem molt ràpidament quines han estat les deduccions o beneficis fiscals creats pel Govern en matèria d'IRPF els dos

darrers anys. Deducció del 3% del preu d'adquisició o rehabilitació d'habitatges habituals per a joves menors de 32 anys, cost econòmic 383 milions de pessetes, contribuents 22.000. La deducció, com li deia abans, d'aquest 50% de les despeses que es crearà, estam parlant d'un cost de 79 milions de pessetes, contribuents 1.210. Deducció del 15% de les quantitats satisfetes en concepte de despeses de guarderia, un cost aproximat de 61 milions de pessetes, 4.800 contribuents. Deducció del 50% de les despeses de llibres de text, 725 milions de cost, aproximadament 127.000 contribuents. A part d'aquest increment del 50% de la desgravació dels subjectes passius d'edat igual o superior als 65 anys, que tindrà aproximadament un cost de 171 milions de pessetes i beneficiarà uns 22.000 contribuents. L'esmena que s'ha introduït en relació a àrees naturals, tindrà un cost aproximat de 37 o 38 milions de pessetes, amb uns contribuents afectats de 1.864. Per tant, efectivament sempre quan es parla de desgravacions, un pot tenir la sensació de quedar curt i que podia haver fet més, però la realitat és que les deduccions creades pel Govern anterior tenien un cost aproximat totes, de 100 milions de pessetes. Per tant, estam en una diferència de 1.439 milions a 100 milions de pessetes.

Després ha parlat del tema de les taxes, miri jo crec que no és rigorós, entenc que per ventura no hi ha massa arguments per fer un debat d'esmena a la totalitat a la llei de mesures tributàries, però em parlava de taxes com a increment de pressió fiscal. Vostè sap, perquè això ho sap, que les taxes no suposen un increment de pressió fiscal, les taxes el que han d'intentar tendir és a cobrir el cost del servei i a més es donen quan es reben un determinat servei. Per tant, jo crec que el Conseller d'Educació ja va analitzar determinades taxes que creixien, tema del Conservatori de Música, tema de l'Escola Oficial d'Idiomes i ho feia en relació a unes petites quantitats que sempre podien suposar que no es produís el que es detectava, un excés de matriculacions per a després llevar el lloc a persones que tenien ganes de matricular-se i que per superar el número màxim d'inscrits que després no anaven a l'escola es trobaven que quedava buit. Per tant, a l'Escola Oficial d'Idiomes l'alumne paga unes 17.000 pessetes, que és aproximadament el que es cobra durant dos mesos a una acadèmia privada, a la Universitat de les Illes Balears un curs d'anglès en costa aproximadament 60.000. Per tant, crec que no és correcte parlar de pressió fiscal, allà on realment hi ha pressió fiscal no és a les taxes, sinó en el tema dels impostos.

A més pensi, hem d'analitzar i jo crec que això està en relació en el rigor de l'afirmació, que del pressupost total de la comunitat autònoma per a l'any que ve, 178.000 milions de pessetes, les taxes només representen 1.214 milions de pessetes, sense tenir en compte la taxa del joc, estam parlant que les taxes aporten al pressupost de la comunitat autònoma un 0,64% i quan analitzam l'evolució de les taxes 2001-2002 l'increment previst són 127 milions de pessetes, per tant, aquest increment desmesurat que vostè fa referència només aporta el 0,07 del pressupost. Per tant, el tema de revisió de les taxes per adequar-les en el cost de servei no és un increment de pressió fiscal, un increment de pressió fiscal podria ser, a part del tema de pujar les benzines 4 pessetes, o l'alcohol el 8%, increment de pressió fiscal, és una mesura que han duit a terme tres

comunitats autònomes i aquestes comunitats autònomes varen cercar involucrar totes les altres, amb l'argument de dir, bé si s'incrementa aquest impost per a totes les comunitats, independentment del seu color polític quedarà més diluït, actes jurídics documentats, s'ha incrementat un 100% l'impost, València, Madrid i Aragó, a nosaltres ens varen proposar això, pensam que no és el millor moment per dur a terme una pujada com aquesta per a la millora del finançament i per situació econòmica, en aquests moments els actes jurídics documentats fan referència, per exemple, a constitució i ampliacions de societats, com també constitucions d'hipoteques. Per tant, això sí que és un increment important de pressió fiscal, si nosaltres haguéssim fet cas a les demandes que ens feien aquestes tres comunitats autònomes, ens hagués suposat recaptar 10.200 milions de pessetes més.

En el tema de la llicències de caça. Es toquen moltes taxes i com vostè pot comprovar, n'hi ha moltes que s'adeqüen bàsicament al cost del servei. Parla dels vedats, es fa una distinció crec que correcte del vedat tradicional i del vedat d'ús intensiu, aquests tenen un increment superior, perquè té un ús industrial i sobretot un ús comercial del producte, per tant, no tant en el vedat tradicional, a part que també està previst que es pugui gaudir de bonificacions de fins el 75%. El tema que tant li preocupava dels reportatges fotogràfics que es puguin fer dins els espais naturals, bé dir-li en concret que aquestes taxes, primer de tot no sé perquè es sorprèn que s'hagi de demanar permís, perquè si hi ha una gestió controlada dels espais naturals, el més normal és conèixer l'activitat que es vol dur a terme en aquests espais protegits, per tant es fa una sollicitud d'autorització, però això no només és autoritzar, per tant, hi ha una tipologia de taxes en funció del servei que es demanda, per tant, si hi ha d'haver presència d'agents de medi ambient, per tal de veure que realment es respecta la utilització de l'espai natural, lògicament això té un cost i es tracta que es pagui una part del cost que això suposa. A més si llegeix correctament el tema de la taxa, veurà que només fa referència a reportatges destinats a ús comercial, per tant, queden fora aquelles activitats de finalitats no comercials i fotografies destinades a difusió d'informació de caràcter cultural o de conservació de la naturalesa.

Per tant, jo crec que aquest any no hi ha un increment de la pressió fiscal, la qual cosa no vol dir que jo estigui en contra d'incrementar la pressió fiscal, jo crec que els impostos, i amb això vostès crec que haurien de fugir d'una demagògia fàcil, els impostos s'han de tocar quan es necessiten. Per tant, en el tema dels impostos de les benzines el plantejament correcte que varen fer les comunitats autònomes era disposar d'un instrument per al cas que en el futur es vulgui incrementar la despesa sanitària i tenir aquesta possibilitat, el que no podem fer és demonitzar el tema dels impostos, quan realment es fa tot el contrari. És a dir, miri moltes vegades es diu que no hi ha diferències ideològiques entre la dreta i l'esquerra, jo ho he sentit moltes vegades, habitualment per la gent de dretes, és un argument que empren, en aquest cas sí que hi ha una diferència, és a dir, voler apostar per la imposició fiscal indirecte sempre té un component d'un punt més regressiu, què fa el Partit Popular? Toca determinats impostos progressius, baixant del 56% el (...) al 46% i després tota la imposició indirecte, la que fa igual a

tothom i lògicament no iguala les rendes, aquests són els que toquen. Per tant, es crea l'impost sobre primes d'assegurances, es crea l'impost sobre l'electricitat, ara l'impost sobre les benzines i a més amb una maniobra absolutament burda, perquè això de voler involucrar les comunitats autònomes, aquestes s'han donat compte d'aquesta manipulació, per tant no han entrat dins aquest joc.

Per tant, jo crec que és una llei d'acompanyament adequada, crec que hi ha interessants incentius fiscals, no hem comentat les mesures de tipologia administrativa o de funció pública o per preparar un possible traspàs de competències sanitàries i com he fet a la meua primera intervenció li demanaria al Grup Parlamentari Popular que retirés l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda. Sra. Salom té torn de rèplica.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Mesquida, arguments a l'hora de pujar en aquesta tribuna per defensar la seva llei i rebutjar les nostres esmenes, molt pobre, l'únic argument que ha donat és el tema de la benzina, l'únic argument que ha posat damunt aquesta tribuna per defensar la seva llei i criticar les nostres esmenes és Madrid, com sempre, és la pujada de la benzina de Madrid, miri, Sr. Mesquida, si en el record dels ciutadans durant els pròxims anys i quedarà gravat ben bé a la memòria de tothom que durant l'època socialista del Sr. González a Madrid durant un munt d'anys va ser el moment en què varen pujar més els impostos a Espanya, amb moltíssima diferència, i quedarà gravat a la memòria dels espanyols que quan va arribar el Sr. Aznar al Govern d'Espanya varen baixar els impostos al nostre país. En aquest moment varen començar a baixar els impostos a Espanya, Sr. Mesquida. Però, en qualsevol cas, no ens doni lliçons aquí, en voler podem mantenir un debat de política pressupostària i fiscal del Govern Madrid comparat amb el Govern d'aquí i veurem què passa, però no avui aquí, en el debat de l'esmena a la totalitat, d'una llei que han presentat vostès que no xerra per a res d'aquest tema. Això és voler desviar l'atenció dels grups parlamentaris.

Nosaltres li dèiem, Sr. Mesquida, que han quedat curts en les seves mesures, que han quedat un poc esquifides les seves mesures de millora dels ciutadans de la nostra comunitat; vostès l'any que ve tenen la gran sort de disposar d'una millor finançació autonòmica, vostès disposaran de 18.500 milions de pessetes més, i en beneficis fiscals als ciutadans de la nostra comunitat vostès només empraran un 5% d'aquesta milionada, això és magre, això és poc, podria ser molt millor. I aposta nosaltres li deim que incrementi aquests beneficis per als ciutadans de la nostra comunitat.

I evidentment que estam d'acord amb els descomptes que plantegen vostès, encara que siguin pocs, faltaria més, però,

per exemple, en el tema dels llibres vostè em diu quantes famílies es podran beneficiar d'aquesta mesura; jo li faig una pregunta: quants ciutadans hi ha a la nostra comunitat que no es veuen en l'obligació de presentar declaració de renda, quant n'hi ha? I aquests, que són els que tenen menys recursos, a aquests no els sortiran gratuïts els llibres de text, aquests els hauran de pagar i és la gent que té menys disponibilitats econòmiques.

Sr. Conseller, vostè ens diu que intentaran arreglar això dels propietaris de les finques, siguin petites o grans, amb una esmena que han presentat; una esmena que diu que incrementen, passen a 15 euros per hectàrea, molt bé. Vostès, aquesta deducció, només afecta els senyors o senyores, petits propietaris, grans propietaris, que tinguin la seva finca dins parc natural, passen d'un 25 a un 50% de poder-se llevar les seves despeses. Nosaltres, des del Partit Popular els deim que això ha d'afectar tota la gent que tinguin determinades finques dins espai protegit, que aquest sí que representa el 40 i busques per cent del territori de la nostra comunitat. El que vostès diuen només afecta 23.000 i busques d'hectàrees. Però és que, a més, vostès, amb el seu debat, volen aparentar aquí que gràcies a vostès a partir d'ara hi ha molts més parcs naturals. Clar, però fan parcs naturals dins ca l'altre, dins els particulars i que, a sobre, paguin els particulars; això sap que és de bo de fer per part del pacte de progrés.

Les taxes, un altre tema. Vostès, i no m'ha dit que no, incrementen en un 360% els preus dels vedats de caça. Un senyor que enguany ha pagat 6.000 pessetes l'any que ve haurà de pagar 30.000 i busques de pessetes pel mateix. I a més, li diré una altra cosa, de moment els vedats de caça estan dins aquestes finques que tenen una classificació com a de protegides, resulta que l'administració autonòmica, segons els números i els comptes que fa, incrementarà el que recapta en concepte de taxa o de matrícula anual de vedat, en 40 milions de pessetes. I els beneficis fiscals per a aquests senyors que tenen finques, que podran deduir en lloc d'un 25 un 50%, el cost, segons vostès, per a l'administració autonòmica, és d'11 milions de pessetes. És a dir, per una part els beneficiaran amb 11 milions, però per l'altra, a aquests mateixos, els faran pagar 40 milions més. Això és un negoci foradat per a aquests senyors; vostès els volen enganyar, se'n riuen d'ells.

I respecte als reportatges fotogràfics, vostè em deia: no s'ho ha llegit bé la Sra. Salom, perquè només afectarà aquesta taxa les fotos i els reportatges d'ús comercial, no afectarà el que siguin temes culturals o temes de defensa del paisatge. Molt bé, però un senyor que té una finca o un parc natural, que es dedica a produir allà oli verjo, per exemple, i resulta que vol fer unes fotografies de quin era el seu tipus de producció, de la cadena productiva a l'hora de fer aquest oli, perquè vol fer unes botelletes i la botella, allà on (...) l'oli vol posar la fotografia de quin és el seu procés productiu, doncs aquest senyor, per fer això haurà de demanar permís i l'administració li donarà o no li donarà i, a sobre després el faran pagar. Això és el que no em pareix correcte, Sr. Conseller, això ja és que m'ho he llegit bé, m'ho he llegit bastant bé, que era el que deia aquest article d'aquesta llei d'acompanyament i no m'ho acabava de creure.

Però a més, hi ha més, a l'hora de fer el cost, el càlcul per part de l'administració, del que cobraran a aquests senyors que vulguin o no vulguin fer fotos, resulta que vostès calculen que el cost de conservació d'una hectàrea per part de l'administració, si el terreny és de l'administració, és de 26 milions de pessetes any. Aquest és el cost de conservació d'una hectàrea que li costa a l'administració per conservar una hectàrea d'espai protegit dins parc natural;estic segura que si d'això, una dècima part del que costa a l'administració, ho donassin als particulars tendrien les finques moltíssim més arreglades i mes curioses i més preservades que com estan ara en aquests moments.

(El Sr. Vicepresident Primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vaya acabando, Sra. Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Evidentment, a la nostra intervenció no hem pogut xerrar de tots els temes, evidentment en el tema de sanitat vostès posen pegats al que és el SERBASA; nosaltres, des del Grup Popular, demanam que facin una llei específica per a la nostra comunitat, una llei de sanitat o una llei de salut per poder rebre les competències en matèria sanitària a la nostra comunitat, tal i com toca. Vostès tan sols s'han dedicat a copiar el que va fer el Partit Popular quan governava quan va rebre les competències en matèria d'educació, allà on hi havia educació ara posen sanitat; allà on hi havia personal docent posen personal sanitari. I em creguin que la problemàtica d'un col·lectiu i de l'altre no té res a veure, en definitiva no es poden aplicar les mateixes mesures i el mateix tipus de lleis per a problemàtiques totalment diferents.

I Sr. President, em sap greu haver d'acabar, però dir-li que el conseller no ens ha contestat cap de les cinc propostes positives que hem fet des del Grup Popular per millorar el seu text. No ens ha dit res de derogar l'ecotaxa, no ens ha dit res de suspendre l'aplicació de l'ecotaxa, no ens ha dit res de crear o no crear una llei d'empresa familiar, no ens ha dit res d'incrementar les deduccions fiscals; en definitiva, Sr. Mesquida, crec que els arguments que vostè ha emprat aquí en aquesta tribuna per dir que no a la nostra esmena a la totalitat són pobres i són mesquins.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Salom. Para cerrar el turno, tiene la palabra el Sr. Conseller de Hacienda.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Jo crec que és no conèixer la mecànica parlamentària, la qual cosa em sap greu que una

diputada que du tants d'anys no sàpiga que el que debatem aquí és una esmena a la totalitat i que hi ha hagut un termini perquè els grups parlamentaris facin esmenes, i seria una irresponsabilitat que ara nosaltres entràssim, primer perquè el termini d'esmenes està tancat, per tant no sé per què m'he de pronunciar en les seves propostes, això seria una falta de respecte.

Per tant, miri, vostè parla de si hem donat pocs arguments o que si ha estat esquivat o no sé què. Ha vist la motivació de la seva esmena a la totalitat? Han fet molta feina: projecte de llei que no respon a les necessitats dels ciutadans de les Illes Balears. Contudent. A més, comença la seva intervenció parlant de què no sé què de Madrid i el segon que diu és ficar-se amb el Govern del Sr. González, miri si fa anys d'això. Però encara Madrid, cada resposta, que no sé per què se sorprenden, cada resposta a preguntes parlamentàries que es fan al Sr. Rato o al Sr. Aznar, encara es contesten coses del Govern socialista.

Per tant, miri, arguments, em sap molt de greu, però arguments per defensar les nostres desgravacions cauen pel seu propi pes, jo és que encara no sé com no intenta passar un poc per damunt d'això; li dic: cost, 1.400 milions de pessetes, i les seves 100 milions. Es gastaven més doblers en publicitar les desgravacions fiscals, es gastaven més doblers; 100 milions, i aquestes costen 1.400. Vostè pot fer una crítica, pot dir, miri, això és una deducció electoralista perquè ho notaran els ciutadans l'any 2003; miri, vostès l'IRPF ho començaren a vendre, la desgravació o la modificació de l'IRPF tres anys abans. Per tant, no sé, però bé, li puc acceptar això, com a crítica.

Per tant, pens que no, miri, només un detall, vàrem suprimir una desgravació, si recorden vostès, el primer any que vàrem arribar de 10.000 pessetes per fill que cursava estudis universitaris a la península; el cost que deien que costava, la quantitat que deien que costava aquesta desgravació, deien 106 milions de pessetes; la realitat és que costava 26 milions de pessetes.

Supòs també que, jo he analitzat quines són les mesures, vostè que diu que és tan important, avui presenta propostes, la família, que és tan important això, la llei d'acompanyament de l'Estat hauria d'haver duit qualche cosa d'interès. Saben quin és l'únic tema fiscal destacable de l'IRPF a la llei d'acompanyament: *Los cónyuges podrán compensar las cuotas a pagar al impuesto de la renta cuando una de las declaraciones sea positiva y la otra negativa*, això és tot. Ara, després de presentar la llei d'acompanyament, surt el Govern, com sempre venent coses que no té pressupostades, *El Gobierno anuncia un plan de apoyo a la familia sin dotación económica*. És a dir, dia 9 de novembre, amb els pressuposts allà dins, sense consignació ni cap mesura, després es presenta un pla que no té cap contingut econòmic.

El que és pujar impostos és crear un impost de la benzina que afecta tots els ciutadans, això és crear impostos, i qualcú hauria d'anar a la plaça pública i posar-se un cartell i dir: doncs, miri, el nostre debat que vàrem fer fa dos anys de *subida de impuestos*, Sr. Mesquida, *subida de impuestos*, y *los impuestos*

perjudican a los ciudadanos le guste o no, doncs ara han de dir: *hemos perjudicado a los ciudadanos*. Per tant, hem de ser coherents amb el que es diu.

Però, a més, miri, el que ha passat al Consell de Política Fiscal és per llogar-hi cadiretes. Vàrem anar una reunió on se'ns planteja, 48 hores abans, la creació d'un impost. Sap què varen dir els consellers d'economia de les comunitats autònomes del PP? Es varen pronunciar tretze consellers d'economia de comunitats autònomes, dels tretze, tres varen estar a favor: València, Catalunya i Madrid; per tant, es varen pronunciar sis que governen o que té la responsabilitat de l'àrea d'economia i hisenda el PSOE i quatre el Partit Popular. Múrcia va trobar que era una proposta apressada, que el camí triat no era l'adequat, que suposaria efectes negatius en el futur, que s'havia desvirtuat l'acord del recàrrec per millorar el finançament, que això suposaria una millora del finançament de l'administració central, que no era el moment adequat i que es pronunciaven desfavorablement i que era desproporcionat el cost polític amb el rendiment econòmic, perquè el rendiment d'aquest impost és zero. Castella i Lleó, tres quarts del mateix. *¡Hombre, si subir impuestos perjudica a los ciudadanos, pues ustedes suben los impuestos!* Per tant, li hem de dir als ciutadans, no hi ha massa mitjans de comunicació, però han de tenir la valentia de dir als ciutadans que han pujat impostos. *Un poquito o un muchito*, no ho sé, depèn del consum de benzina de cadascun, segurament als transportistes i als taxistes els pareixerà *un muchito* i no *un poquito*. Castella i Lleó va dir: feim el mateix plantejament que Múrcia, *es precipitada la propuesta, no está madura, no estamos en condiciones de votarla favorablemente*; Astúries va dir: *si no retira la propuesta la votaremos en contra*; La Rioja va dir que es retirà la proposta.

El ministre, davant aquesta contrarietat, diu: s'ha de cercar el consens que sempre és bo i necessari, però no és imprescindible, els torn a convocar d'aquí a una setmana, Consell de Política Fiscal, es va posar quadrats a tothom i totes les comunitats autònomes, amb prou contrarietat per la seva part, varen donar suport. Per tant, crec que s'han de dir les coses com són i si un vol pujar els impostos perquè ho necessita perfecte, el que és criticable és la demagògia barata de dir *subir impuestos y no subir impuestos*, i després resulta que el que es fa és pujar els impostos als ciutadans. Per tant, segur que els ciutadans recordaran això i prendran bona nota.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Conseller. ¿Grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista, tiene la palabra el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. Creim que, en gran mesura, el debat ja s'ha produït, perquè la veritat és que el conseller crec que ha complerta resposta tant als temes concrets que s'han plantejat com als temes de filosofia política, subjacents a una llei que, al

cap i a la fi, tampoc no és cap panacea, no és la llei d'acompanyament dels pressuposts, no es pretén que hagi de ser la solució de tots els problemes, sinó una mesura d'acompanyament en mesures tributàries i de funció pública; i jo crec que el primer del que ens hem de congratular és que s'estigui convertint realment en això, en una llei que tan sols matisa i condiona per a l'any futur una sèrie de mesures puntuals, no és, per tant, una llei de pressuposts on hi ha totes les polítiques. I estam convençuts que moltes de les coses que s'han apuntat són més pròpies de polítiques i decisions de despesa que no d'ingressos. Quan s'ha apuntat, per exemple, que hi ha moltes famílies que no fan la declaració d'IRPF que, per tant, sí que necessiten polítiques socials, polítiques d'educació, polítiques sanitàries que els siguin d'aplicació, nosaltres ho compartim, però probablement no ha de ser amb una mesura a una llei d'acompanyament de mesures tributàries, que és del que parlem ara, són deduccions fiscals, tant les que presenten vostès com les que es presenten, o les que presentaran vostès o han presentat i avui no debatrem encara, com les que es presenten des del Govern. Per tant, parlem de mesures fiscals que afecten col·lectius x, normalment les d'IRPF, naturalment, a la gent que fa aquestes declaracions. Però això no exhaureix la política social, naturalment, que fa el Govern, i és en el debat anterior i és amb els números que s'han apuntat respecte de la despesa pública en aquest país, a totes aquestes polítiques on s'han de resoldre.

La veritat és que en aquest moment, com dic, no és el moment de les esmenes parcials, per tant pràcticament no m'hi pronunciaré, perquè bé que s'hauran d'analitzar; i el que no entenem és que el Partit Popular el que pretén és que es retiri aquesta llei, la llei d'acompanyament, a totes les lleis amb esmenes a la totalitat el que es fa és o un text alternatiu o retirada; per tant, el que pretén el Partit Popular en aquest moment és retirar-les. No parlaré de les esmenes parcials, que la podrien millorar o la poden compondre o poden fer aportacions des d'un altre punt de vista perquè el mateix sistema de pretendre que la millorin a través d'esmenes parcials d'alguna manera desnaturalitza la mecànica de voler crear una esmena a totalitat perquè sigui tornada al Govern.

Deia que els 18.500 milions, en la mateixa línia que no tot s'ha de resoldre amb aquesta llei, que aquests 18.500 milions de pessetes permeten molt. Miri, només una qüestió en política educativa, ja que hem parlat de llibres de text: a l'any 98 vostès varen aplaudir i varen celebrar l'arribada d'educació amb 40.000 milions; aquests pressuposts que avui hem aprovat amb els seus vots contraris duen gairebé 70.000 milions de pessetes en educació, s'han menjat els 18.500. Per tant, aquest Govern, a part d'haver aconseguit, i nosaltres per això li donam suport, haver superat aquest repte d'ampliar tant la despesa educativa, encara afegeix una deducció fiscal en matèria de llibres de text. Per tant, realment molta diferència respecte del que realment practicava el Partit Popular. I en qualsevol cas, vendre com a una panacea el finançament del Partit Popular, els aplaudiments que ha rebut la portaveu del Partit Popular quan ha fet esment de la gran política fiscal del Govern Aznar, fer-ho des d'aquest Parlament, fer-ho amb els números d'aquest Parlament respecte de quin és el finançament de les Illes Balears, fer-ho amb aquest

to tan cofoïsta, realment ens col·loca molt enfora de les sensibilitats financeres del Partit Popular.

I certament, aquí se n'ha parlat i jo crec que és molt important el debat sobre la pressió fiscal, aquí s'haurà d'aclarir que no hi ha augment de pressió fiscal i sí que n'hi haurà hagut amb aquest impost de l'electricitat, amb aquest impost de les benzines, realment, que afecta especialment les Illes Balears, com el tema de les taxes aeroportuàries; mentre que l'única preocupació que sembla que tengui el Partit Popular, ho apunta a una esmena parcial, que ja dic que no hi entraré en aquest moment, però només contestant la intervenció del Grup Popular, és l'obsessió per l'ecotaxa i que en moments de crisi (...) eliminar l'ecotaxa del nostre ordenament jurídic. Crec que reproduir una altra vegada, per enèsima vegada el debat de l'ecotaxa no és gaire oportú, ni fer-ho en aquest moment amb aquesta llei de mesures tributàries i de funció; ja dic que s'han circumscrit a una sèrie de mesures puntuals.

Que, per cert, per ventura sí que seria interessant apuntar a una línia, així com ho fa la llei, amb un text refós, amb les lleis pressupostàries, per ventura fer-ne un altre de les mesures fiscals, primera per recollir-les, però també per fer-ne memòria perquè si no a cada debat pressupostari hem de recordar que aquestes no són, sinó, un suma i segueix, un afegitó a d'altres mesures que ja s'apliquen damunt l'impost de la renda. Per tant, no és només aquestes, sinó, com s'ha recordat, una suma de totes les que ja hi ha aportades i que any rera any van sumant una sèrie de deduccions; que, com s'ha recordat, de totes les paraules que s'han dit per part del Partit Popular, de tot el que podien significar les possibilitats d'autonomia fiscal respecte de l'impost de la renda de les persones físiques, va suposar 100 milions de pessetes en els moments del govern Popular i ara parlem de l'ordre d'entre 1.000 i 1.500 milions de pessetes. Per tant, pel que és la política fiscal, que només és un correctiu i només és un element de la política de despeses, de la política social amb lletres majúscules que es fa a través dels pressuposts i no a través de l'IRPF, de les deduccions de l'IRPF, per ser més precisos, creim que són números realment interessants.

Per altra banda, no hem acabat d'entendre tampoc l'argument que es plantejava des del Partit Popular, per un vent ens deien que estaven d'acord amb les mesures, tot i que eren insuficients; i per l'altra banda, se'ns deia, o es ridiculitzava el fet que entrarien en vigor a l'any 2003, que és l'únic que es pot fer amb l'IRPF avui. Si aprovàssim, no en parlarem, les esmenes parcials que vostès proposen, o una bateria addicional d'esmenes que, probablement, creim que són en aquest moment inadequades, però totes entrarien en vigor el 2003. Per tant, no acabam d'entendre aquesta contradicció, a nosaltres ens sembla una contradicció per un vent demanar que el Govern retiri aquesta llei, per l'altre vent criticar que entri en vigor a l'únic moment que hi poden entrar, el 2003; i per l'altra banda, trobar que són massa poc. Supòs que si vostès hi estan d'acord, troben que, com a mínim aquestes, han d'entrar en el 2003. No insistiré realment en la publicitació que varen suposar les primeres deduccions d'IRPF que es varen aprovar en aquest Parlament, perquè, realment, la diferència entre cost i publicitat respecte del que significava de deducció real certament és

absolutament desproporcionada, a favor d'aquest Govern respecte de la que va practicar el Partit Popular.

Per tant, estan d'acord amb els llibres de text, jo he entès que estan d'acord amb la de la tercera edat i han ridiculitzat, al nostre entendre, la dels parcs. Bé, jo no entenc, per part del nostre grup, en canvi, creim que és important que hi hagi un plus de suport als propietaris que estiguin afectats per un parc natural, per una àrea protegida C489, ho hem dit per activa i per passiva, pensàvem que teníem el suport del Partit Popular en aquest cas; resulta que no, vostès creuen que tots han de ser iguals. I ridiculitzen el que ja hi ha avui a les Directrius d'Ordenació del Territori; Sr. Huguet, qualche cosa haurà de fer, perquè sembla que la Sra. Salom considera que el que diu avui la disposició adicional catorzena, em pareix recordar, que es va vendre també com aquella gran aportació, com qui no diu res, realment protegirem una miqueta més, -fals, no es protegien més els espais naturals en aquell moment-, però hi haurà aquesta mesura fiscal, tributària que realment donarà suport als propietaris. Vostès recordaran el suport que va rebre, amb crítiques puntuals, la mesura com estava definida, però recordaran la postura de tots els grups de la cambra respecte d'aquella disposició adicional catorzena i ara resulta que el Partit Popular va i la ridiculitza. Perquè l'únic que ha fet en aquest moment aquesta llei d'acompanyament és augmentar el que ja hi havia, mantenir el que hi havia i augmentar el que fa referència als parcs naturals. Ens pareix adequat, ens pareix interessant avançar en aquesta línia i per tant no entenem la postura del Grup Popular.

Per l'altra banda, tampoc no s'està d'acord i fins i tot es crítica que aquesta llei d'acompanyament utilitzi per a sanitat, la mecànica, la fórmula que hi ha d'haver d'encert d'educació. Nosaltres, precisament, el que més criticàrem d'educació va ser la quantia, però la fórmula de funció pública, les mecàniques de funció pública, creim que estan, no es copiïn respecte d'educació del Partit Popular, jo crec que el plagi és generalitzat en totes les lleis de transferència, i realment, d'ençà de tots aquests anys que hi ha hagut de viure transferències de competències importants a nivell d'educació i de sanitat, especialment a altres comunitats autònomes, senzillament hi ha ara ja una manera de fer contrastada que és la que s'ha duit avui a aquesta llei d'acompanyament.

Per l'altra banda, si hi ha d'haver una llei d'ordenació sanitària o de la salut o el Pla d'ordenació sanitària, que tan poc cas li ha fet l'Insalud sempre, en aquesta capacitat de planificació que té aquesta comunitat autònoma per l'Estatut d'Autonomia i que pareix que l'Insalud l'ignora, l'ignorava un temps i l'ignora ara, si és necessari fer-ho amb una llei nosaltres estarem absolutament per la tasca d'elaborar allò que convengui, l'instrument jurídic que convengui, però realment no és el debat d'avui. Avui el que s'han de prendre són unes mesures de funció pública per poder estar disposats i preparats perquè si hi hagués una entesa amb un tema tan delicat com és la quantia de matèria sanitària, estar preparats per rebre aquesta competència. I pensam que, tal i com està plantejada aquesta entrada de la Llei de funció pública, és adequada. Si n'hi ha una altra, evidentment per part del nostre grup estudiarem les esmenes parcials que al respecte es plantegin, però no ens

sembla adequada la manera com s'ha tornat a ridiculitzar la manera que el Partit Popular va plantejar les mesures de funció pública que havia de menester per rebre educació, la veritat és que no ho entenem. Precisament, vostès qüestionen les mesures que ningú els ha qüestionat d'abans, en canvi, es defensin de les que realment nosaltres els qüestionàvem, com era la política de parcs o tantes altres.

Perquè amb la política de parcs, també vostè ha tornat a insistir, que es molt fàcil fer parcs en espais privats, crec que tampoc no és el moment, però per ventura tornar a reproduir el debat sobre els parcs, com vostè pareixia que volia tornar a introduir, com tot un ministre de Medi Ambient realment satanitza els parcs en espais privats, quan és una cosa absolutament habitual, i que és el que vostès han fet amb tots i cadascun dels parcs que s'han declarat abans. Els petits parcs que s'havien declarat a les Illes Balears, tret de sa Dragonera, bé, tant a s'Albufera de Mallorca, com a Mondragó, com al Grau, tenen una importantíssima aportació o percentatge d'espais privats. És un debat jo crec que ja no adequat per a aquesta llei d'acompanyament, però en vistes que vostès, per vestir una esmena a la totalitat que segurament només té sentit quant a defenses puntuals d'esmenes parcials, hi han hagut de ficar tota quanta cosa hi cabia, creim que era necessari també fer aquesta contestació.

Per paga també recordar que, encara que hi havia la situació de litispèndia respecte de l'Isiquema, vostès varen admetre i varen entendre que s'havia de seguir cobrant i s'havia de seguir pressupostant. Creim que en aquell moment ha tengut les conseqüències que ha tengut, però ara no s'entén que, senzillament per una qüestió de litispèndia, es demani que la llei d'acompanyament aturi, posi en el calaix una llei com la de l'ecotaxa.

Per tant, globalment farem un debat de les esmenes parcials en ponència i en comissió, ho valorarem; creim que no s'ha de pretendre en cap cas que una llei d'acompanyament sigui una panacea ni reproduïxi totes les polítiques socials que fa un govern, senzillament és una llei de mesures fiscals i de funció pública puntuals, importants certament i que nosaltres valoram positivament les que s'introdueixen enguany, però que no es pot pretendre que sigui el mateix debat que el debat de pressuposts. Per tant, en aquest sentit, donar suport a aquesta llei d'acompanyament perquè consideram inadequada, absolutament excessiva, aquesta esmena a la totalitat damunt una llei.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Pons, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Després d'aquest de matí intens plural i florit que hem tengut

em deman si el debat de les idees serveix per a qualque cosa. La qüestió però és més desagradable en tant en quant se'm presenta un dubte, perquè a totes les persones que he sentit i a les que vull pertànyer semblen sincerament convençudes d'una cosa fonamental, i és que la nostra societat està basada en l'existència del diàleg i qualsevol problema que té plantejat la societat actualment passa, necessàriament, amb l'únic instrument que ens donat la naturalesa, que ens ha regalat la naturalesa als humans, per sortir de la dictadura dels instints o de la barbàrie dels comportaments. Però el diàleg, i perdonin per aquest introit tan extens, però després entendran per què i a què ve, pressuposa dues qüestions fonamentals: primera, que cada interlocutor entengui el que vol dir l'altre; si no ho entén malament, primer de tot s'han d'entendre, hi ha d'haver una postura personal d'enteniment del que expressa l'adversari polític o no adversari polític. Segona, que aquesta recíproca comprensió es pugui traduir per atracar els contrastos i que siguin capaços de modificar les postures que es tenien en el principi del debat. Açò, essencialment, són els mecanismes que ha fet avançar més fortament totes les societats durant tota la història. Qui participa a un d'aquests debats és necessari que tengui, i perdonin per la figura un poc poètica, però una gran dosi d'humilitat i puresa de cor perquè fos suficient per entregar una part de les seves conviccions, i estar disposats a admetre que no tota la veritat la té un, sinó que és una qüestió compartida, sense que açò signifiqui en absolut una abdicació de la pròpia coherència ni de la pròpia fidelitat a una causa, la que sigui.

Per tant, hi ha dos supòsits: primer de tot, entendre l'adversari, el fet d'enteniment. I segon, capacitat de modificació, no de les idees, sinó de l'aplicació d'aquestes idees a paràmetres de vida en comú, que és pel que serveix un pressupost, que no és potent quant a llei en si intocable, sinó que és potent quant que vol fer coses que millorin la vida dels ciutadans d'aquest país.

Aquests dos supòsits, entendre i modificació de criteris, són les bases de funcionament de la societat moderna, però bàsicament del Parlament. Els parlaments estan basats, el seu funcionament, sobre la capacitat de comunicar-se i d'arribar a acords, de dialogar, i si no succeeix així es produeix dins la xarxa de relacions interpersonals una confrontació d'opinions que no serveix per a la modificació ni de la realitat, és més un diàleg de sords o una addicció, una acumulació de monòlegs que se succeeixen tots alhora però al final quedam exactament igual com abans.

Per què dic açò? Què és una llei d'acompanyament als pressuposts? No ho perdem de vista. La llei de pressuposts està feta pel que fa el pressupost, el Govern en aquest cas, i diu que per fer aquest pressupost necessita canviar aspectes de certes lleis perquè si no ho considera d'impossible execució, i aquí ve la virtualitat de les lleis d'acompanyament. El que no pot ser és, i açò em sembla que és un argument que ja han discutit portaveus diferents del Grup Popular i ens hi podem posar d'acord, que la llei d'acompanyament s'ha de votar en contra perquè és tradició que es voti en contra, però no perquè hi hagi un raonament específic suficientment clar que justifiqui el vot en contra o l'esmena a la totalitat, sobretot quan no s'han

fet les esmenes parcials, que serien segones trinxeres per poder modificar i arribar a aquest nivell d'apropament d'idees en què ens fos possible coincidir en alguna cosa tan específica com una llei d'acompanyament, que sols és un instrument de realització del pressupost, però no és un calaix de sastre on puguem ficar les modificacions de totes les lleis o lleis noves, com així sostenia la portaveu del Grup Popular, que ni més ni menys volia que hi hagués una llei de família dins una llei d'acompanyament del pressupost. Jo supòs que és una expressió *ex abundantia cordis*, però òbviament no pertany a una llei d'acompanyament del pressupost que s'hi fiquin totes aquestes coses que els seus desitjos o que la seva intel·ligència, o la seva afecció voldria que hi figurassin.

Perquè si nosaltres analitzam i han llegit de prop què és el que diu, resulta que estan d'acord amb les bonificacions que es fan per a l'adquisició de llibres de text; són petites, amb una esmena perquè siguin més grans. Resulta que s'hi està d'acord perquè es modifica, i que els majors de 65 anys, de 24 euros que tenien abans s'augmenti la deducció a 36 euros, a més de les deduccions que ja ens ha recordat el conseller d'una forma claríssima que ja tenien una bonificació a la Llei 6/99, de 3 d'abril, que ara en el 50% en tinguin una altra aquelles finques que almanco tinguin el 33% de la seva superfície dins una àrea..., ja coneixen el tema. La deducció del 10% del preu satisfet en adquisició i rehabilitació de residència habitual, la deducció del 50% de despesa en conservació de terrenys rústics, quant a IRPF. En matèria de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, i llavors tenim aquest 1% que ja duim, em sembla, del primer any que hi va haver pressuposts del govern de progrés.

Si anam a les taxes, -em sembla que ho he apuntat- les úniques que diu..., a més m'agrada, aquesta utilització del vocabulari és significativa, que aquesta llei és perquè volem aparèixer, el Govern vol aparèixer com el salvador de no sé qui però que en canvi és un instrument per prendre el pèl... Escolti!, açò són imputacions que si no es demostren donen a entendre una poca preparació quant al discurs i quant a lectura del text. Aquí no hi ha cap llei que sigui per prendre el pèl a ningú. No, prendre el pèl no, no.

I les tres barbaritats que vostè ha indicat, la modificació de l'ordenació del territori que, com veu, és senzillament estendre un poc més aquestes bonificacions als propietaris que tenen finques en aquesta situació dins les despeses de conservació i millora; no les faran tots, i tots alhora i el mateix any. I sobretot el que m'estranya són dues coses significatives: els vedats de caça, els vedats de caça quan és ja un turisme cinegètic; hi ha gent d'altres països que ve aquí, sàpiguen caçar o no, amb unes escopetes terribles que poden disparar 13 o 14 tirs alhora, envaeixen...

(Remor de veus)

...a l'hora no, a cada segon, o cada no sé què...

(Rialles)

Com poden comprendre, les meves afeccions cinegètiques no passen per aquí; jo he caçat amb visc, i amb xarxa a bassa, que és molt més artístic i han de conèixer molt més els costums dels animals.

(Rialles)

Perquè una cosa és caçar i l'altra és matar animals, hi ha una diferència subtil però suficient per diferenciar què és caçar i què és anar a fer una excursió a un altre país amb una escopeta molt potent i començar a matar... A mi em sembla molt bé que estigui gravat. Està gravat. Els animals no són de l'amo de la finca on es cacen. La flora i la fauna són patrimoni de la humanitat, patrimoni de tots els que vivim aquí, i si està permès... No, i vostè també està d'acord amb mi, no passi pena, vostè també hi està.

(Remor de veus i rialles)

EL SR. PRESIDENT:

No ens hauria de passar com en el Parlament andalús, que no varen poder parar de riure.

(Intervenció inoïble del Sr. Pons)

Per descomptat, Sr. Pons, però com que veia que tots començàvem a riure, hi ha un precedent molt dolent al Parlament d'Andalusia.

EL SR. PONS I PONS:

...o que es consideri que la comercialització de postals o material fotogràfic o cinematogràfic no tengui uns drets d'imatge, perquè no la fa el propietari del terreny, la imatge. Les lleis de protecció que vostès han votat són les que han ajudat perquè hi hagi una imatge i que aquesta tengui una resposta, una necessitat o sigui demanada pel públic en general. Quan un fa una publicitat i pot malmetre la figura del paisatge d'aquell lloc definit perquè va una propaganda, la propaganda és molt trapella i ens ven coses molt estranyes, a vegades, la utilització de la bellesa, avui masculina i femenina, perquè de tot hi ha en el món, és significativa, no?, significativa. Vostès mirin els programes que hi ha i es pot fer una utilització del paisatge de llocs protegits dolenta, i a més em sembla perfecte que si es vol especular sobre açò també tinguin un gravant.

Però açò serien les diferències úniques, i totes les altres coincidències que superen el 75% de la llei que aquí s'està discutint, que no les ha comentat i estic convençut que el Grup Popular i la seva portaveu hi estan d'acord, açò justifica la presentació d'una esmena en contra, a la totalitat? D'aquí deia jo i d'aquí ve la reflexió: Si dialogam, si parlem el mateix idioma i ens entenem, si amb la mateixa longitud d'ona som capaços de discutir açò, en lloc d'una esmena a la totalitat, Sra. Portaveu del Grup Popular, presentàs algunes esmenes veuria com serien rebudes amb la puresa de cor i amplitud de mires que caracteritza als que ens seiem en aquesta banda d'aquesta sala.

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. En torn de rèplica la Sra. Salom té la paraula.

LA SRA. SALOM I COLL:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ens parla el Sr. Pons de diàleg, que perquè una llei pugui anar bé i es pugui discutir aquí entre els distints grups parlamentaris hi ha d'haver ganes per part d'uns i per part dels altres d'escoltar i d'entendre, que si no no té sentit aquest tipus de debat. A mi m'agradaria que vostè entengués, si m'escolta, els arguments del nostre grup, m'agradaria que vostès compreguessin que una comunitat com la nostra, només per posar un exemple del que conté aquesta llei que vostès duen aquí i que nosaltres presentam una esmena a la totalitat, vostès ens diuen que una comunitat com la nostra, que vivim de la imatge, que vivim del fet que tot el món conegui que a Balears tenim un territori preservat, que a Balears hi ha les millors platges, nosaltres consideram que és un disbarat, i li ho dic de tot cor, li ho dic des del meu cor, Sr. Pons, creim que és un disbarat que la gent que vulgui fer fotos o reportatges dels nostres paratges, dels nostres encants, hagi de demanar permís i vostès, des de l'administració, diran si té permís o no té permís i, si en té, ha de pagar tant. Això, de tot cor, Sr. Pons, per a nosaltres és la veritat que és un disbarat que no cap dins la Seu, no cap dins la Seu un disbarat com aquest, i cregui'm que li ho dic amb tota sinceritat perquè crec que és així, i crec que han de recapacitar i que ho han de canviar, Sr. Pons.

Vostè em diu que no prenen el pèl a la gent, i que amb tres exemples que els he posat jo que era molt fort, home!, que vostès no volen prendre el pèl a la gent. Prendre el pèl a la gent amb les mesures que vostès aporten aquí vol dir que anuncien que faran una cosa, que diuen que posaran en marxa unes mesures per beneficiar un col·lectiu i després quan un llegeix la lletra menuda d'això veu que va en contra d'aquest col·lectiu. Això és prendre el pèl a la gent per part del pacte de progrés, i mi m'agradaria que entengués això perquè no ho faig per mantenir un debat amb vostès, ho faig perquè ho crec, perquè estic convençuda amb els arguments que li don, Sr. Pons.

I des del Grup Popular estam convençuts que amb la llei que vostès han presentat aquí tenien una gran oportunitat. El Govern de Madrid, que els sap greu que el citem aquí, amb el nou model de finançació, aportant de cara a l'any que ve més de 18.000 milions de pessetes de què abans no disposàvem, els dóna una gran oportunitat a vostès per fer coses, per fer coses concretes que beneficien els ciutadans de la nostra comunitat, i amb la llei que han presentat aquí no es veu, això ha quedat diluït, s'ha fos dins el pressupost. D'això ens queixam des del Partit Popular, i a més els deim que han quedat curts, que podrien haver presentat moltes més coses i a la meua intervenció li he exposat certes coses que des del Grup Popular consideram que hi hauria d'haver en aquesta llei i que no hi són, com són tota una sèrie de deduccions que es podrien aplicar sobre l'impost de la renda com és disminuir l'impost de

transmissions patrimonials, com és perllongar la moratòria en temes de grans superfícies durant els pròxims cinc anys, que si no s'aprova aquesta mesura, si no s'aprova aquesta mesura amb aquests pressuposts idò potser a partir del mes de juny es podran autoritzar a la nostra comunitat noves grans superfícies.

I des del Grup Popular consideram que és bo de cara a l'any que ve que es derogui la Llei de l'ecotaxa, que no és el moment oportú per posar nous impostos als turistes que estan disposats a venir aquí en un moment, com deia el conseller, en què hi ha incertesa econòmica a nivell mundial, en què hi ha el sector aeri que passa per dificultats. No sabem què passarà els pròxims mesos amb l'economia a les Illes Balears, no posem barreres, traves, al principal sector de rendiment de la nostra comunitat com és el sector turístic.

Des del Grup Popular creim que hi ha arguments més que sobrants per estar en contra de les lleis que vostès avui ens plantegen aquí, i a posta nosaltres presentam aquesta esmena a la totalitat que ens agradaria que vostès, els distints grups, acceptassin perquè creim que és el millor que podrien fer pels ciutadans de la nostra comunitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Salom. En torn de contrarèplica, Sr. Pons, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Breument. Vivim de les platges; no està penat ni està taxat fer el reportatge, és la comercialització de fer la foto. Vostè sap..., no, no, vostè sap quants de milions treu una fotografia ben feta d'un indret, Cala Mondragó o allà on estigui protegit? Vostè s'imagina la quantitat de diners que es mouen al voltant de la venda d'aquesta fotografia? Ho sap, sí, sí, ho sap, si s'ha aturat a pensar els milions que es mouen amb el maneig d'imatges de llocs privilegiats de que tenim en aquestes illes. Per tant, és la comercialització el que està taxat, no és el fer fotografies ni és un japonès que hagi arribat aquí i perquè vulgui fer una fotografia li diguin: "Escolti, vostè necessita permís", però pot fer la fotografia i pot fer aquelles imatges que vulgui. Si de cas, un vegada que hagi demanat permís per poder-les publicitar, després li vindrà l'impost, però no abans. Açò és una lectura trapella, artística per part de l'oposició, però poc eficaç quan un s'adona del truc que ha utilitzat.

Miri, de l'oportunitat de Madrid, jo no m'he ficat ni amb el Govern de Madrid, i en la fabricació dels pressuposts de Madrid, però hi ha dues coses molt clares que aquí s'han de dir. Primer, l'esforç fiscal que fan els ciutadans espanyols és superior avui que abans perquè ha baixat l'IRPF i han augmentat els impostos indirectes; vostès han aplicat la tècnica de la *poltax*, que paga el que té i el que no té sobre coses de primera necessitat, i en canvi nosaltres des de l'esquerra som partidaris dels impostos progressius: que pagui més el que més té, i les coses més necessàries, que no tenen..., sí, sí, no, el

comentari és excessiu, no, el comentari és la veritat perquè açò els tractadistes que publiquen a totes les revistes ho estan dient i ho estan contant. Ens agradarà o no, no és una qüestió de bons i dolent, açò és ver, és així i no és d'una altra manera.

Igual que la moratòria de superfícies. Miri, una moratòria de superfícies es tracta que el govern es posi d'acord amb aquesta llei i dins una altra, però el que m'estranya és que vostè no hagi presentat totes aquestes esmenes parcials i a ponència; amb bona cara, bon tracte i amb una bona disposició per part de l'oposició potser ens hauríem fet amics i hauríem arribat als punts de confluència que li explicava abans, però que la seva actitud passiva ens impedeix arribar a aquests acords.

De totes maneres jo crec que hem de continuar amb aquest sistema perquè açò consolida òbviament les idees que en aquesta banda tenir del que ha de ser un pressupost i una llei d'acompanyament. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Substanciat el debat procediríem a la votació. Votam l'esmena de totalitat amb devolució al Govern presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Senyores i senyors diputats, poden procedir a la votació.

Resultat de la votació: 24 vots a favor, 30 en contra; en conseqüència queda rebutjada l'esmena de totalitat amb devolució al govern 4455, presentada pel Grup Parlamentari Popular, respecte a la Llei de diverses mesures tributàries i administratives.

I feta la votació acabam la sessió. S'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA